

ΕΤΟΣ ΣΤ'.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.
ΤΕΥΧΟΣ 22ον
Συνδρομή Ἐσωτερικοῦ Δρ. 16.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

15 ΜΑΡΤΙΟΥ 1906
ΑΘΗΝΗΣ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣ 101
Συνδρομή Ἐξωτερικοῦ Φρ. 20.

Ο ΒΕΖΟΥΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

τερον δὲ φαινόμενον καταστρεπτικὸν καὶ οὐχὶ σπάνιον εἶνε ὁ σχηματισμὸς βορβορωδῶν χειμάρρων. Διότι οἱ ὑπὲρ τὸν κρατῆρα ὑπάρχοντες ὑδροαίμοι μεταβάλλονται εἰς ραγδαιοτάτας βροχὰς, αἵτινες συμπαρασύρουσαι τὴν ἐπὶ τῶν πλευρῶν τοῦ κρατῆρος ἐπισιρωθεῖσαν λε-

πιοτάτην σποδὸν σχηματίζουσι χειμάρρους βορβορώδεις εἰς ἔλη καὶ τέλματα ἀδιάβατα μετατρέποντας κήπους καὶ λειμῶνας ἢ καλύπτοντας καὶ πόλεις ὀλοκλήρους.

Ἐπικειμένης ἐκρήξεως ἠφαιστείων, τὰ μὲν ἀναφνήματα αὐτοῦ, οἱ αἵμοι δηλ., ὑπερπληθύνονται, βρόμοι δὲ καὶ μυκηθμοὶ ὑποχθόνιοι, ὡσεὶ δαίμονες τῆς κολάσεως νὰ συνταράττωσι τὰς ἀλύσεις αὐτῶν, ἀκούονται ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων, σεισμοὶ δὲ δεινοὶ συγκλονίζουσι τὸ ἔδαφος καὶ διασχίζουσιν αὐτό. Ἐπειδὴ δὲ ἡ αἰμὴ ἠλεκτροδοθεῖ, δεινὰ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ λαμβάνουσιν ἐν αὐτῇ χώραν καὶ κερανοὶ ὡς πύρινοι ὄφεις διασχίζουσιν αὐτήν. Ὁ θνητὸς πρὸ τοιοῦτου καταπληκτικοῦ καὶ μεγαλοπρεποῦς θεάματος εὐρισκόμενος νομίζει ὅτι ὄντως ἐπονοράναι δυνάμεις μάχονται κατὰ δαιμόνων τῆς κολάσεως, προσπαθούντων ν' ἀνατρέψωσι τὴν γῆν καὶ

διὰ διαπύρων μύδρων νὰ συντρίψωσι τὸν κρυστάλλινον τοῦ οὐρανοῦ θόλον.

Καὶ διὰ τοῦτο πολὺ ὀρθῶς ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία διὰ τοῦ Τυφῶνος ἐπροσωποποίησε τὰ ἐν παροξυσμῷ διατελοῦντα τῶν ἠφαιστείων.

Ἡ μήτηρ γῆ ἀγανακτήσασα, λέγει, διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Θεῶν καταστροφὴν τοῦ Ἐγκέλαδος, ὃν ἡ Ἀθηναῖα κατεπλάκωσε διὰ τῆς νήσου Σικελίας, ἐγέννησε τὸν Τυφῶνα, ὅστις εἶχε φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου καὶ ὑπερέβαινε πάντας ὄσους ἐγέννησε κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν δύναμιν. Τὸ ὕψος αὐτοῦ ὑπερέβαινε τὸ ὕψος πάντων τῶν ὀρέων, ἢ κεφαλὴ του προσήγγιζε τὸν οὐρανόν, αἱ χεῖρές του ἔφθανον μέχρι τῆς ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἡλίου καὶ ἐξήρχοντο ἐξ αὐτοῦ 100 κεφαλαὶ δρακόντων.

Τοιοῦτος καὶ τηλικούτος ὢν ὁ Τυφῶν ὤρμησε πρὸς τὸν Οὐρανὸν μετὰ μεγάλης βοῆς καὶ φορικώδους συρογμοῦ, ἀνεκσφενδονίζων διαπύρους λίθους καὶ ἀναφνήσων ἀπὸ τοῦ στόματός του πῦρ. Τοῦτον ἰδόντες οἱ Ὀλύμπιοι ἐφοβήθησαν σφόδρα καὶ ἐδραπέτευσαν εἰς Αἴγυπτον, κηρύξαντες ἀγῶνα μέγαν κατὰ τοῦ ἐπαναστάτου τούτου. Τέλος ἀναλαβὸν ὁ Ζεὺς τὴν προτιέρν αὐτοῦ δύναμιν, ἀνεφάνη ἐξαίφνης καταβαίνων ἐξ Οὐρανοῦ ἐπὶ ἄρματος καὶ βάλλων κατὰ τοῦ Τυφῶνος πληθὺν κεραυνῶν. Διωκόμενος δ' οὕτω ὁ Τυφῶν κατέλαβε τὴν ὄροστοιχίαν τοῦ Αἴμου, ἐνθα ἐρρωμένως ἀντίστη κατὰ τοῦ πατρὸς τῶν Θεῶν, ῥίπτων κατ' αὐτοῦ ὄρη ὀλόκληρα, ἅτινα ὁ Ζεὺς ἀπέκρουε διὰ τῶν κεραυνῶν. Τοσοῦτο δὲ κατεπλήγωσε τὸ τέρας, ὥστε ἐκ τοῦ πολ-

λοῦ χυθέντος αἵματος ὠνομάσθη ἕκτοτε τὸ ὄρος τοῦτο Αἴμος. Διωχθεὶς δ' ἐκείθεν ὁ Τυφὼν κατέφυγεν εἰς τὴν Σικελικὴν Θάλασσαν, ὅτε ὁ Ζεὺς ἔρριψε κατ' αὐτοῦ τὸ ὄρος Αἴτην καὶ καταπλάκωσεν αὐτόν. Διώρισε δὲ ὡς φύλακα τὸν Ἡφαιστον, ὅστις ἰδρῦσας τὸ χαλκεῖον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἐχάλκευε.

Δ'.

— Ἐνέργεται τῶν ἐν παροξυνῶ ἠφαιστειῶν
— Ἀνατίναξις καὶ διασκεδάσιμος ὄλοκληρον τοῦ Ἡφαιστείου.

Σύνηδες φαινόμενον τῶν ἐν παροξυσμῶν διατελούντων ἠφαιστειῶν εἶνε ἡ ἀναψύσεις ἠφαιστείας σποδοῦ, ἰδίως περὶ τὸ τέλος τῆς ἐκκρηξέως. Ἡ ἀναψύσεις δὲ ταύτης, ὡς καὶ ἡ ἀναβολὴ τῶν διαπύρων μύδρων καὶ τῆς θερμῆς ἀμμου αἰτίαν ἔχουσι τοὺς ἐκ τῶν σπλάγγων τοῦ πλανήτου βιαιότατα ἀναφωσμένους ἀτμούς. Οὗτοι οὐ μόνον ἀναβάλλουσιν εἰς μέγα ὕψος τὰ συντριμμάτια τῶν πομφολύγων, ἀλλὰ καὶ συναρπάζουσιν ὄγκους μεγάλου ὄγκου τετηκότος καὶ ἀνατινάσσουσιν αὐτοὺς εἰς μεγάλα ὕψη.

Ὁ περιηγητὴς Junghuhn οὕτω περιγράφει τὴν ἐκκρηξιν τοῦ ἐν Ἰάβα ἠφαιστείου Gunung Lamongan. « Ἀπὸ 10—15 λεπτά τῆς ὥρας ἀνεξεβάλλοντο μετὰ μεγίστης ταχύτητος μέλανες ὄγκοι ἀτμῶν, ἀποτελοῦντες στήλην ὑψίστην, ἣν μύδροι διάπυροι, ὅμοιοι πρὸς πυραύλους, διέσχισον κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν. Ἐκ τῶν λίθων τούτων ἄλλοι μὲν κατέπιπτον ἐπ' αὐτὸν τὸν κρατῆρα, ἄλλοι δὲ ἐπὶ τὰς πλευρὰς τοῦ ὄρους καὶ εἰς τὴν ποσότητα, ὥστε ἡ κορυφὴ τοῦ ὄρους ἐφαίνετο διάπυρος. Οἱ παρακολουθοῦντες δὲ μνηθμοὶ καὶ βρόμοι καὶ ἡ προστριβὴ τῶν μύδρων, οὕτινες διάπυροι καταφέρουσι, καθίσταν τὸ θέαμα καταπληκτικώτερον ».

Τὸ μέγεθος δὲ τῶν ἀναβλημάτων τούτων εἶνε διάφορον, ἀνερχόμενον καὶ εἰς 250 καὶ 500 λίτρας. Ὁ ἀείμνηστος διδάσκαλός μου, Η. Ρ. Μορτσόπουλος, μοὶ διηγείτο, ὅτι ἐπισκεφθεὶς τὴν νῆσον Θήραν κατὰ τὸ 1866, ὅτε ἔλαθε τὸ ἠφαιστειοῦ τοῦτο δεινὸν παροξυσμὸν, ἐκινδύνευσεν δὲ καὶ νὰ φονευθῆ, ἀνεῦρε παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους Ἀγ. Ἡλίᾶ στήλην τεραστίαν ἐκ ὄγκου, ἀναβληθεῖσαν κατὰ τὴν ἐν προϊστορικῶν χρόνοις μεγάλην τοῦ ἠφαιστείου ἐκκρηξιν, ὅτε

ἀνεφυσήθη καὶ ἡ σποδὸς, ἡ φαιόχρους ἐκείνη ὑδραυλικὴ ἄσβεστος, ἣν καλοῦμεν Θηραϊκὴν γῆν.

Εἰς τὰ δημοσιδέστατα δὲ τῶν ἠφαιστειῶν οἱ βιαιότατα ἀναβαλλόμενοι ἀτμοὶ τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἐνεργοῦσιν, ὥστε οὐ μόνον ὁ ὄγκος ὄλοκληρος ἀναβάλλεται ἐν μορφῇ μύδρων, ἀλλὰ καὶ ὄλοκληρον τὸ πυρίπνον ὄρος καταστρέφεται καὶ διασκεδάννεται. Πίπτοντα δὲ τὰ συντριμμάτια ταῦτα ἐπὶ τῆς περιχώρου, σχηματίζουσι ποταμοὺς ἐκ συντριμμάτων ἠφαιστείου ὄγκου. Κατὰ τὴν 1840 ἐκρηξιν τοῦ μεγάλου Ἀραράτ κατεστράφησαν αἱ πλευραὶ τοῦ ἠφαιστείου, ἀνεβλήθησαν δὲ μύδροι καὶ 500 λιτρῶν. Κατὰ τὴν ἐκκρηξιν δὲ τοῦ ἐν Ἰάβα ἠφαιστείου Parandajan ἐξηφανίσθησαν ὑπὸ μύδρων καὶ λίθων 40 χωρία τῆς περιχώρου.

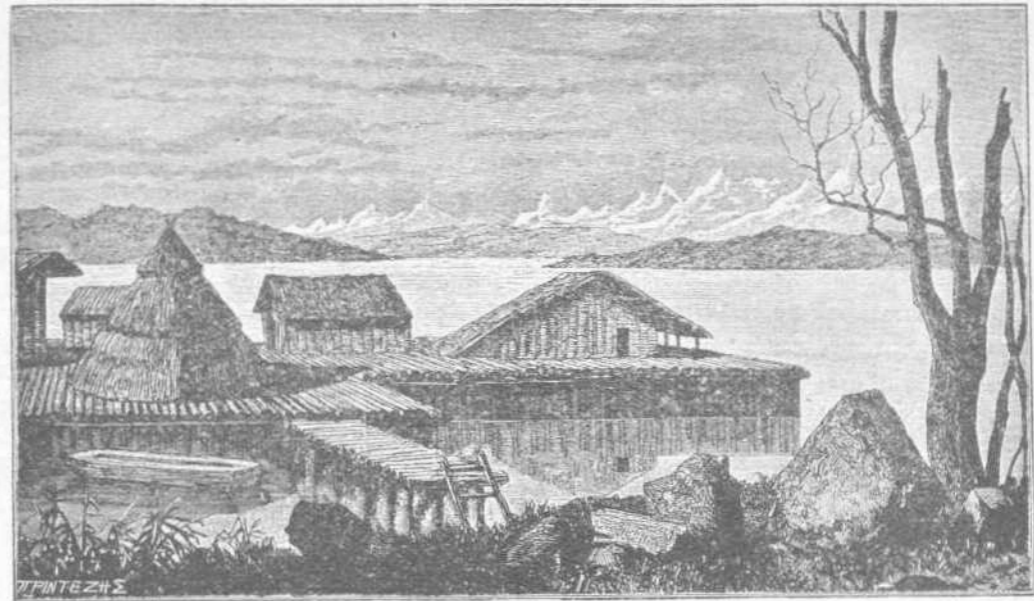
Καὶ τὸ ὕψος δὲ εἰς ὃ ἀναβάλλονται τὰ διάπυρα ταῦτα ἀναβλήματα εἶνε διάφορον ἐξαρτώμενον ἐκ τῆς ἰσχύος τῶν ἀναφωσμένων ἀτμῶν. Κατὰ τὴν ἐκκρηξιν τῆς Θήρας (1866) ἡ σποδὸς ἀνῆλθε καὶ μέχρι 3—4 χιλιάδων μέτρων, κατὰ δὲ τὴν τοῦ Κραταίου μέχρις ὕψους 60,000 μέτρων! Φθάνουσι δὲ οἱ μύδροι καὶ μέχρις ἀποστάσεως 20 καὶ 40 χιλιάδων μέτρων ἀπὸ τοῦ ἠφαιστείου. Ἡ ἠφαιστεία δὲ σποδὸς φθάνει εἰς πολλῶν μείζονας ἀποστάσεις. Οὕτω ὁ ἱστορικὸς Προκόπιος διηγείται, διὸ κατὰ τὴν τοῦ Οὐεσονίου ἐκκρηξιν ἡ σποδὸς αὐτοῦ ἔφθασε μέχρι Κωνσταντινουπόλεως, κατὰ τὴν νῦν δὲ λαμβάνουσαν χώραν ἔφθασεν ἡ σποδὸς, ὡς ἀναγγέλλεται ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων καὶ μέχρι Μανροβουνίου.

Ἡ δὲ ἠφαιστεία σποδὸς γεννᾶται διὰ τῆς προστριβῆς τῶν ἀναβαλλομένων καὶ καταπιπτόντων μύδρων, πρὸς δὲ καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὄγκου. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ὁμοίως ὁ ὄγκος κατέλθη πολὺ ἐντὸς τοῦ πόρου καὶ αἰφνιδίως ἀναφωσθηθῶσιν βιαιότατα πυκνοὶ ὑδραῖμοι. Συμβαίνει τὸ αὐτὸ, ὅπως ὅταν ἐντὸς τηληβόλου θέσωμεν ὕδωρ καὶ ἐκπυροσκοποιήσωμεν αὐτό· τὸ ὕδωρ διασκεδάννεται εἰς λεπτὰς σταγόνας, αἵτινες, ἂν ἐπικρατῆ ψύχος δριμύνη γίνονται εἰς χιόνια.

Ε'.

— Ἐκρήξει τῶν ἠφαιστειῶν Κοζεγγουίνης, Τιμβόρον. Γελοῦγγουγκ καὶ Οὐεσονίου (τῷ 79 μ. Χ.)

Παραδείγματα καταστρεπτικῶν ἐκρηξέ-

Η ΛΙΘΙΝΗ ΕΠΟΧΗ (Ἡ Ἱστορία τῆς γῆς, σελ. 344)

ων ἠφαιστειῶν ὑπάρχουσι πλείστα, ἐκτὸς τῆς πρὸ 4 ἐτῶν γενομένης τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Μαρτινίκα ἠφαιστείου Pelé. Ἐκ τούτων ἀναφέρονται τὰ περιεργότερα.

1) Ἐν τῇ δημοκρατίᾳ τῆς Γουαμάλης (Κεντρικῆ Ἀμερικῆ) ὑπάρχει τὸ ἠφαιστειοῦ Cosenguina, ὕψος ἔχον μόλις 150 μέτρων. Τὰ ἐκ τούτου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἀνεκσφενδονισθέντα θρόμματα τοῦ ὄγκου ἐσχημάτισαν φρικαλέον νέφος πυκνότερον καὶ ἐκτάσεως ἑκατοντάδων χιλιομέτρων, αἵτινα κατέκωσαν χώραν ἐμβραδίου 40 χιλιομέτρων διὰ στρώματος σποδοῦ πάχους πέντε μέτρων. Πλοῖα πλείοντα ἐν ταῖς γειτονικαῖς τοῦ ἠφαιστείου θαλάσσαις ἐκινδύνευσαν, διότι παχὺ στρώμα ἐλαφροπέτρας ἐπέπλεεν ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Τὴν ἐκ τοῦ ἠφαιστείου δὲ τούτου ἀναβληθεῖσαν ποσότητα τῶν στερεῶν ὑλῶν ὑπολογίζουσιν εἰς 50 δισεκατομμύρια κυβικὰ μέτρα. Οἱ μνηθμοὶ καὶ ὑπόγειοι τοῦ ὄρους βρόμοι ἠκούοντο ἐξ ἀποστάσεως 1650 χιλιομέτρων, τὸ δὲ ἐκ τοῦ ἠφαιστείου σχηματισθὲν νέφος περιέκλυε τὴν περιχώρου ἐπὶ 43 ὥρας διὰ σκότους βαθύτατον. Ἡ φρικαλέα καταστροφὴ καὶ ἡ ἐπεληθούσα μακρὰ νύξ ἐνέπνευσαν εἰς τοὺς κατοίκους τρόμον μέγαν καὶ πάντες ἐζήτησαν νὰ σωθῶσι διὰ τῆς φυγῆς. Ἄνδρες, γυναῖκες, παιδιά, κατοικίδια καὶ ἄγρια ζῶα ἔσπευδον νὰ σωθῶσιν εἰς ἄλλας χώρας.

2) Ἐν τῇ νήσῳ Σουβάβα ἐν Ἀνατολικῆς Ἰνδίας ὑπάρχει τὸ ἠφαιστειοῦ Τιμβόρον. Τὸ ἠφαιστειοῦ τοῦτο, ἐκρηγὲν τῷ 1815 (κατὰ Ἀπρίλιον), ἐθανάτωσε περισσοτέρους ἀνθρώπους ἢ ὄσους τὸ πυροβολικὸν κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βατερλώ. Οἱ φρικώδεις αὐτοῦ ὑπαχθόνιοι μνηθμοὶ ἠκούοντο ἀπὸ τὴν νῆσον Σουμάτραν ἐξ ἀποστάσεως 200 χιλιομέτρων, νέφος δὲ πυκνότερον ἐκ πυκνῶν ὑδρατμῶν καὶ σποδοῦ μήκους 500 χιλιομέτρων ἔκρηψε τὸν ἥλιον καὶ ἐβύθησε τὴν χώραν εἰς βαθύτατον σκότος. Ὑπελόγησαν δὲ τὸν ὄγκον τῶν ἐκ τοῦ ἠφαιστείου ἀναβληθειῶν στερεῶν ὑλῶν εἰς 1800 δισεκατομμύρια κυβικὰ μέτρα, ὅσον περίπου εἶνε τὸ ἐν Ἑλβετίᾳ Λευκὸν ὄρος, αἵτινες ἐκάλυψαν χώραν ἴσην πρὸς τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν. Ἡ κίσησις ἐπέπλεεν ἐπὶ τῆς θαλάσσης κατὰ παχέα στρώματα, ὥστε τὰ πλοῖα μετὰ δυσκολίας ἔπλεον. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τὴν ποσότητα αἰσθησὴν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς, ὥστε ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἤρχισαν τὴν χρονολογίαν τῶν.

(Ἐπεται τὸ τέλος).

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΗΣ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου).

ζωϊκός κόσμος της διαπλάσεως ταύτης πληθύνεται νυν διὰ νέων οστρέων, έχινοδέρμων, οι δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐμφανίσεως παρκολοουθούντες ἤμας τριλοβίται ἐξαφανίζονται νυν ἀπὸ τοῦ προώπου τοῦ πλανήτου ἀντικαθιστάμενοι ὑπὸ τῶν ἀπογόνων των λιμούλων. Τελειότεροι ἰχθύες πλείστοι ἀπαντῶσι καὶ τὸ πρῶτον ἤδη ἀνακρίνονται ἀεροπνοα ἔρπετα τῆς ὁμοιογενείας τῶν σαυροειδῶν, ὡς ὁ ἀρχηγόσαυρος, ἔχον κεφαλήν τεθωρακισμένην μετὰ κωνικῶν ὀδόντων, ὁ προτερόσαυρος, ὁ ἀποτελῶν τὸ τελειότερον τῆς τότε δημιουργίας πλάσμα, ὃν εὐρίσκουσι καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἀπλῆς ἄμμου καὶ πηλοῦ ἐναποτυπωθέντα τῶν ποδῶν αὐτῶν ἴχνη.

Ὁ δὲ φυτικός κόσμος ἐξακολουθεῖ σχεδὸν ὁμοίως τῷ τῆς προηγούμενης διαπλάσεως.

Τούτο δὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τὰ νυν φυτὰ παρουσιάζουσι ἐπι ἐγκαρσίως κοπτόμενα ἐμφανίζουσι τοὺς δακτυλίους τῶν ἐνιαυτῶν, ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίων ἐπὶ τῆς γῆς.

Κλείοντες διὰ τῆς διαπλάσεως ταύτης τὸν παλαιοζωϊκὸν αἰῶνα ἐγκαταλείπομεν τὸν μὲν πλανήτην θερμὸν εἰσέτι ὀλίγον, φωτιζόμενον ἤδη ὑπὸ τοῦ διασχίσαντος τὴν διαχυεστέρην καταστῆσαν ἀτμόσφαιραν ἡλιακοῦ φωτός καὶ κοσμούμενον ὑπὸ παμμεγίστων καὶ μεγαλοπρεπῶν δασῶν, τὴν δὲ δημιουργίαν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρουσίας τῶν ἔρπετων. Οὐδὲν πτηνὸν ἐψαλλε τότε ἐπὶ τῶν μεγαλοπρεπῶν δένδρων, οὐδὲν θηλαστικὸν ἐκόσμηε τὰς ζήρας, κυρίαρχοι δ' ἐπὶ τούτων ἦσαν ὁ προτερόσαυρος καὶ αἱ λοιπαὶ σαῦραι. Φυτὰ μονοκοτυλήδονα ἀφθονοῦσιν οὐδὲν δὲ δικοτυλήδονα ἀνακρίνονται.

γ) Μεσοζωϊκὸς ἢ Μεσοζοιθικὸς αἰὼν.

Εἰσερχόμεθα νυν εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἱστορίας τοῦ πλανήτου ἡμῶν καθ' ὃν θέλομεν παρατηρήσει διαφοράν ἐν τῷ ἐνεργάνῳ κόσμῳ. Μέγας ἀριθμὸς ζῶων κατὰ τὸν παλαιολιθικὸν αἰῶνα ζησάντων ἀποσβέννεται νυν, ὀλίγους μόνον ἀπογόνους ἐγκαταλείποντα, νέαι δὲ μορφαὶ τελειότεραι διαδεχόμεναί ταῦτα συμπληροῦσι τὸ κενόν.

Ἰχθύες τελειότεροι, πτηνά, σαυροειδῆ πελώρια ἀπαντῶνται, πρὸς δὲ καὶ θηλαστικὰ ἀναλαμβάνουσι νυν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς βασιλείαν.

Ἐκ τῶν φυτῶν ἐκλείπουσι μὲν ὀλίγον τὰ ἀγγειοκρυπτόγαμα (περίδες κ.τ.λ.), ἐμφανίζονται ὅμως μεγαλοπρεπῆ κωνοφόρα καὶ τινὰ δικοτυλήδονα.

Τὰ κατὰ τὸν αἰῶνα γεννηθέντα πετρώματα ἐσχηματίσθησαν ἐν τῷ βυθῷ ὑδάτων, ἡρέμων καὶ βαθέων, ἐξ οὗ ἐμφανίζεται, ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ τῆς γῆς ἐνέργεια ἡρέμει κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον.

Δικαιρεῖται δ' ὁ αἰὼν οὗτος εἰς τρεῖς περιόδους: τὴν τριαδικήν, τὴν ἰουράσιον καὶ τὴν κρητιδικήν.

1) Τριαδικὴ περίοδος ἢ περίοδος τῶν μαστοδοονισαύρων καὶ λαβυρινθοδόντων. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀπαντῶσιν ἐκ μὲν τοῦ φυτικοῦ κόσμου πολλὰ νέα εἶδη κωνοφόρων ὡς καὶ ἄλλα χερσαῖα φυτὰ, ἐκ δὲ τοῦ ζωϊκοῦ παρουσιάζονται κρινοειδῆ, βελεμνίται, κερκίνοι, κλπ. Εἰς τὰ πρῶτα δὲ τῆς περιόδου ταύτης στρώματα, ἐν τῷ ψαμμίτῃ τῆς Ἐσθέρης διακρίνονται ἐπὶ τῶν ψαμμιτικῶν πλακῶν ἴχνη ποδῶν, ὁμοίων πρὸς ἀποτύπωμα χερῶν ἀνθρωπίνης, ἀγνώστων ζῶων, ἄτινα καὶ χειροθήρια ἐκάλεσαν. Ἐνεκὰ δὲ τῆς λαβυρινθοειδοῦς τῶν ὀδόντων αὐτῶν κατασκευῆς, ἐκάλεσαν καὶ λαβυρινθοδόντας. Πρὸς τούτοις ἀπαντῶσιν οἱ μαστοδοονισαῦροι, ἐν ταῖς ἀνωτάτοις δὲ στρώμασι ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον θηλαστικὸν ζῶον, κληθὲν μικρολιθίης ὁ ἀρχαῖος.

2) Ἰουράσιος περίοδος. Κατὰ ταύτην ἀμύζουσι μέγαν οἱ ἄμμωνίται, οἱ βλεμνίται καὶ ἰχθύες πολλοί. Τὰ τῆς προηγούμενης περιόδου ἐκλείψαντα πελώρια ἀμφίβια, διαδέχονται νυν σαυροειδῆ ἔρπετα χαρρακτῆρος παρὰ δόξου καὶ καταπληκτικοῦ. Εἰσερχονται εἰς τὴν τοῦ κόσμου σκηνὴν ἔρπετα τοσούτω πολυπληθῆ καὶ γιγαντιαῖα, ὥστε δικαίως δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὴν περίοδον ταύτην «Περίοδον τῶν ἔρπετων». Τούτων κυριώτερα εἶναι.

Ὁ ἰχθυόσαυρος, ζῶον τεραστίων διαστάσεων, ἔχον κεφαλήν μετὰ ρύγχους 7 μέτρων μήκους, ὀφθαλμοὺς λίαν μεγάλους, φέροντας δακτύλιον ἐξ ὀστέινων πλακῶν περιβάλλοντα τὴν κόρην, σπονδυλικὴν στήλην ἐξ 120—150 σπονδύλων καὶ 45—50 πλευρῶν. Οἱ πόδες αὐτοῦ ἦσαν μεταβεβλημένοι εἰς πτερόγια, ἐν εἶδει κωπῶν, εἶχον δὲ μεγάλην προελαστικὴν δυνάμιν. Ὁ στόμαχος ἦτον ὑπερμεγέθης, ἐκ δὲ τῶν ἐντὸς αὐτοῦ εὐρεθέντων λειψάνων ἰχθύων καὶ κεφαλοπόδων συμπεραίνουσι ὅτι ταῦτα ἐχρησίμευον ὡς τροφὴ αὐτῶν.

Ὁ πηλοσαῦρος, ζῶον ἔχον κεφαλήν μικρὰν μετ' ὀδόντων ὁμοίων τοῖς τοῦ κροκοδεί-

¹ Ζῶα μετὰ ὀστράκου κωνοειδοῦς ὅμοια πρὸς τὰς σηπίας.

λου. Ὁ τράχηλος ἦτο τεραστίου μεγέθους, ἀποτελῶν τὸ 1/2 τοῦ ὅλου σώματος.

Ὁ μεγαλόσαυρος, ἔρπετον μήκους 8—10 μ. σαυροειδῶν μετὰ κεφαλῆς ρυγχοειδοῦς καὶ ἰσχυρῶν ὀδόντων.

Ὁ ἰγωνατόδου, ζῶον μήκους 10 μέτρων, πολλῶ γιγαντοδέστερος τοῦ μεγαλόσαυρου, χορτοφάγον, μετὰ κεφαλῆς ἀποληγούσης εἰς ρύγχος καὶ φερούσης ὀξεῖς σμιλοειδεῖς ὀδόντας. Εἶχε τοὺς ἐμπροσθίους πόδας μικροτέρους τῶν ὀπισθίων καὶ μικρὰν ὀγκωδεστάτην οὐράν.

Ἐσάτωρ ἔχομεν τὸν Ἀτλαντόσαυρον, μήκους 32 μέτρων καὶ 8—10 μέτ. ὕψους, ὀλόκληρον δηλ. οἰκοδόμημα κινήτων, τὸν τελεόσαυρον, τὸν ὑλόσαυρον κλπ.

Κατὰ ταύτην πρὸς τούτοις τὴν περίοδον εὐρίσκουμεν τὸν ἀρχαιοπτερυγα, ζῶον πτερωτὸν ἔχον ἴσως κεφαλήν καὶ οὐράν σαυροειδῆ, ἀποτελοῦν τὸν συνδετικὸν κρίκον μεταξὺ ἔρπετων καὶ πτηνῶν, τοὺς λιεροδακτύλους, τέρατα ἔχοντα κεφαλήν πτηνοῦ μετὰ 60 ὀδόντων κωνοειδῶν καὶ ὀφθαλμῶν παμμεγίστων. Ὁ τράχηλος ἦτο μακρὸς, οἱ δὲ πρόσθιοι πόδες ἔφερον 4 δακτύλους, ὃν ὁ εἰς ἦτο μικρότατος, χρησιμεύων πρὸς ὑποστήριξιν δέρματος ἢ μεμβράνης ὁμοίας πρὸς τὴν τῆς νυκτερίδος. Ἀνερχομῆτο διὰ τῶν γαμψῶν ὀνύχων ἐπὶ τῶν δένδρων καὶ βράχων, ζητῶν τὴν τροφήν αὐτοῦ, ἡδύνατο δὲ πρὸς τούτοις νὰ πλέη καὶ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν κατὰ τὰ μέτα τῆς περιόδου ταύτης εὐρίσκουμεν μαρτυροφάρα τινὰ, ἐνῶ κατὰ τὰ ἀνώτατα στρώματα εὐρίσκουμεν εἶδη τινὰ μυῶν καὶ σκυῶν.

Ἐκ τοῦ φυτικοῦ δὲ κόσμου ἀπαντῶσι τὰ αὐτὰ γένη φυτῶν μετὰ διαφόρων νέων εἰδῶν.

3) Κρητιδικὴ περίοδος. Τὴν Ἰουράσιον περίοδον διαδέχεται ἡ Κρητιδική, καθ' ἣν ἐσχηματίσθη ἡ γνωστὴ κρητὶς ἢ κρητικὴ, ἣτις θεωρεῖται ὡς ἡ ἰλὺς τῶν θηλαστικῶν τῆς περιόδου ταύτης.

Κατὰ ταύτην ἡ Ἑλλάς συνεδέετο μετὰ τῆς Ἀσίας διὰ τῆς καλουμένης Ἑλληνοασιατικῆς ἡπείρου, ἐχούσης πλουσίαν καὶ ἀφθονον βλάστησιν καὶ κεκοσμημένην ὑπὸ ποταμῶν, λιμνῶν καὶ ἐλῶν. Ἄπαν τὸ ἐπίλοιπον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἐθαλάσσευε, θάλασσα δ' ἀπεραντος ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Γιβραλτᾶρ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ἰλκεανοῦ.

Ὁ φυτικός κόσμος τῆς περιόδου ταύτης ἔχει μέγαν ποικιλίαν. Φυκοειδῆ πάμπολλα ὑπάρχουσι, κυπρίσσοι, φρίνικες. Φυτῶν δικοτυλήδων πολλὰ νυν εἶδη κοσμοῦσι τὰ κρητιδικὰ δάση.

Ὁ δὲ ζωϊκὸς κόσμος ἐξακολουθεῖ ἐμφανίζόμενος ὑπὸ μορφῆς τερατώδεις. Ἐκτὸς τῶν προὑπαρχάντων σαυροειδῶν, εὐρίσκουμεν καὶ τοὺς Μοσασαύρους ζῶα μήκους, 22 μέτρων μετὰ κε-

φαλῆς ὀφιοειδοῦς ὀπλισμένης δι' ἰσχυρῶν ὀδόντων. Τὸ ζῶον τοῦτο ἔζη ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφόμενον ἐξ ἰχθύων καὶ Μαλακίων. Εὐρέθησαν πρὸς τούτοις καὶ λειψάνα πτηνῶν μετὰ ὀδόντων (Ὀδοτόρνις, Ἰχθυόρνις), παραδόξως δὲ οὐδαμῶς Ἰθλαστικά.

Κλείοντες διὰ τῆς περιόδου ταύτης τὸν Μεσοζωϊκὸν αἰῶνα, συνοψίζομεν τὰ κατ' αὐτόν.

Ἡ θερμοκρασία ἦτο εἰσέτι ἡ αὐτὴ πανταχοῦ μόνον περὶ τὸ τέλος φαίνεται παροῦσα κατάπτωσις εἰς τὰς πολικὰς χώρας. Ἡ πλουσία καὶ ἀφθονος βλάστησις ἢ κατὰ τὸν προηγούμενον αἰῶνα ὑπάρξασα, καίπερ μέγαν ἐλαττωθεῖσα, εἶναι εἰσέτι ἀψιλλῆς. Φοίνικες, πεῦκα κ.λ.π. συνέπλεκον τὰ φυλλώματα αὐτῶν μετὰ τῶν πετρίδων καὶ ἄλλων δένδρων.

Ὁπαροφάρα δένδρα ἐκόσμου καὶ καθωραρίζον τὰ μέγαν δάση, ἐν αἷς ἐνεδρεύον τὴν λείαν αὐτοῦ, ἀνέμενον ὁ φοβερὸς μεγαλόσαυρος, καὶ ὁ ἀθῶος ἰγωνατόδους ἔθεσκεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ φυλλώματος τῶν χωρῶν αὐτοῦ. Τὰ ὑδάτα φοβερῶς ὠρυόμενα διέσχίζον ὁ τερατώδης ἰχθυόσαυρος μετὰ καταπληκτικῆς ταχύτητος ἐφορμῶν κατὰ τῶν ἰχθύων, κροκοδείλοι προέβαλλον τὴν εἰδεχθῆ αὐτῶν μορφήν εἰς ἄδενδρα τοῦ δάσους μερὴ παρὰ τὰς ἀκρας τῶν ἀκτῶν, καὶ ὁ πηλοσαῦρος κολυμβῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης φόβον καὶ τρόμον ἐπροξέεινε ὑψῶν τὸν μέγαν αὐτοῦ τράχηλον τοῖς περιεπιταμένους πτηνοῖς. Ψυχαί, μύρμηκες, ἔντομα ἐδόμβων ἀφθονα ἐπὶ τῶν δένδρων, εὐχαριστοῦντα ἀμερίμωως διὰ τὰς μεγαλοδωρίας τῆς τῆν Θεῖαν Πρίνοιαν, οἱ φοβεροὶ πτεροδακτυλοὶ, οἱ ραμφόρυχοι ἴπταντο ἐν τῇ ἀτμοσφαιρῇ, ἐνῶ μακρῶνυχες ἀνερχομῆτο ἐπὶ τῶν βράχων πρὸς εὐρεσιν τῆς τροφῆς αὐτῶν.

Μάχη ἀπειροὶ συνεκρούοντο ἐν τῷ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶνι !!

δ). Καινοζωϊκὸς αἰὼν ἢ καινοζοιθικὸς.

Κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦτον πολλὰ σπουδαῖα μεταβολαὶ ἐπῆλθον ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ πλανήτου ἡμῶν, ἀλλοιώτασαι οὐσιωδῶς αὐτόν κατὰ τὴν μορφήν καὶ τοὺς κατοίκους αὐτοῦ. Ἐκ τῶν φυτῶν ἀφθονώτερα ἀπαντῶμεν ἤδη τὰ δικοτυλήδονα, ἐκ δὲ τῶν ζῶων τὰ θηλαστικά, ἄτινα κατὰ τὰς παρελθούσας περιόδους ἦσαν σπάνια. Περὶ τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος τούτου ἔρχεται τέλος καὶ ἀνκλαμβάνει τὴν ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιβασίλειαν ὁ ἀνθρώπος.

Τὸν αἰῶνα οὗτον, ὃν θέλομεν κάλλιον σπουδάσει ἐν ταῖς περιόδοις αὐτοῦ καὶ ταῖς διαπλάσεσι, διακροῦσιν εἰς τρεῖς περιόδους.

- 1) τὴν τριτογενῆ
- 2) τὴν τεταρτογενῆ καὶ
- 3) τὴν καθ' ἡμᾶς.

1) Τριτογενὴς περίοδος. Κατὰ τὴν περίο-

δον ταύτην οί κλιματολογικοί ὄροι, οί μέχρι τοῦδε ὅμοιοι πανταχοῦ ἐποικίλθησαν, τοῦθ' ὑπερ ἐπέφερε τὴν ἀλλοίωσιν τῶν μορφῶν τοῦ ἐνοργάνου κόσμου, συγχρόνως δὲ μεταβολὰς ἐγένοντο ἐν τῇ τῶν χέρσων καὶ θαλασσῶν διανομήῃ.

Ἡ μέχρι τοῦδε μικρὸν τῆς θαλάσσης ἀνεξέχουσα Εὐρώπη ἤρξατο δηλοῦσα τάσιν πρὸς ἀνάδυσιν. Περὶ τὰ μέσα τῆς περιόδου ταύτης ἀνεξήλθον τὰ διάφορα ὄρη ὡς τὰ Ἀπέννινα, τὰ Πυρηνάια, αἱ Ἀλπεις, κ.λπ.

Ἡ ἀλλαγὴ αὐτῆ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν ἐπέφερον, ὡς εἶπομεν, τὴν ποικιλίαν καὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ ζωϊκοῦ καὶ φυτικοῦ κόσμου. Τὰ θηλαστικά μέχρι τοῦδε σπανιώτατα καὶ ἐκ τῶν κατωτάτων τάξεων ἀναπτύσσονται νῦν μεγάλως καὶ ἀνακαμβάνουσι τὴν ἐπὶ τῆς γῆς κυριαρχίαν.

Αἱ πελώρια σαῦραι ἐκλείπουσι νῦν, ὡς καὶ τὰ τερατώδη πτηνά, ἀνιν ἀντεκατεστάθησαν ὑπὸ ὀλίγων εἰδῶν. Ἐκ τῶν μαλακίων δὲ ἐξακολοθοῦσι ζῶντα πολλὰ εἶδη.

Ὁ φυτικός κόσμος καθίσταται ποικιλύτατος εὐρὴν εὐνοϊκωτάτους ὄρους πρὸς ἀνάπτυξιν, ἀπαντῶν ἀφθονος καὶ εἰς αὐτὰς ἐτι τὰς πολικὰς χώρας.

Ἡ ὑψιστικὴ τέλος ἐνέργεια, ἡ ἐπὶ μακρὸν ἀδρανῆς, ἀρχεται ἤδη ἐκδηλουμένη διὰ ἐκκρήσεων μεγάλων. Αἱ δὲ ἐσωτερικαὶ τοῦ πλανήτου ἐκπομπαὶ πληροῦσι τοὺς διαφόρους τῆς λιθοσφαιρας βωγμὰς διαφόρων ὑλῶν, ὡς μολύβδου, ἀργύρου, χρυσοῦ κ.λπ. Ἐν γένει ἡ φύσις ἐτοιμάζεται, ἵνα δεχθῆ τὸν ἀγαπητόν της ἀνθρωπῶν.

Ἡ τριτογενὴς περίοδος διαιρεῖται εἰς 4 διαπλάσεις: ἠώκαινον, τὴν ὀλιγόκαινον, τὴν μειόκαινον καὶ τὴν πλειόκαινον.

1) Ἡώκαινος. Κατὰ τὴν διάπλασιν ταύτην ἐν τῇ Μεσογείῳ Θαλάσσῃ τῇ καλυπτούσῃ τότε ἐπιφάνειν 4ῖς ἢ 5ῖς μεγαλειτέρων τῆς νῦν ἐκτεινομένην μέχρι τοῦ βορείου τροπικοῦ καὶ τῆς Δ. Ἀσίας, κατεκρημνίσθησαν οἱ ἀσβεστόλιθοι, οἱ νομμουλιτικοὶ καλούμενοι, διότι εἰς τὴν κατασκευὴν τούτων συνετέλεσαν ὄργανισμοὶ πρωτοζῶων καὶ ἰδίως νομμουλιτῶν, εἰτινες ἀφθονοῦσι κατὰ τὴν διάπλασιν ταύτην, ὄντες διὰ τοῦτο χαρακτηριστικὸν ταύτης ἀπολίθωμα. Πρὸς τούτοις καὶ ἄλλα πηλώδη, ψαμμώδη πετρώματα ἐν ταῖς ἠωκαινικαῖς θαλάσσαις κατεκρημνίσθησαν.

Ἡ ἐπέκτασις δὲ τῆς θερμῆς ταύτης Μεσογείου Θαλάσσης ἐπέφερε τροποποίησιν εἰς τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ κλιματολογικοὺς ὄρους. Ἐνεκα τῆς ἐπιρρείας τῆς θερμῆς θαλάσσης ἐπεκράτησαν ἐποχὰς θερμαί, ποικιλλόμεναι ὑπὸ εὐκράτων τοιούτων, φυτὰ δ' ἀκμάζοντα νῦν εἰς τὰς τροπικὰς χώρας, ἀφθονα βλαστάνουσι ἐν Εὐρώπῃ, ὡς φοίνικες, ὄρυς καὶ ἄλλα δικοτυλή-

δονα φυτὰ. Καὶ ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς γεινναζούσαις τῷ πόλῳ χώραις, βλάστησις ἐφύετο, μαρτυροῦσα, ὅτι ἐπεκράτει θερμοκρασία ἀνωτέρα τῆς νῦν.

Κατὰ τὴν διάπλασιν ταύτην τὸ μέχρι τοῦδε θαλασσεῦον μέρος τῆς Ἑλλάδος ἀνεξήλθε τῶν θαλασσῶν καὶ οὕτως ἀπετελέσθη ἡ μεγάλη ἠπειρος, ἐφ' ἧς ἐξήσαν κατὰ τὴν κατόπιν μειόκαινον διάπλασιν ἐλέφαντες, χοῖροι, κλπ. Βραδύτερον δὲ τμημα αὐτῆς ἐπαθε καθίζησιν καὶ οὕτως ἐχωρίσθη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς Κρήτης, ὡς καὶ τῆς Ἀφρικῆς. Λείψανα δὲ τῆς συνδέουσης ποτὲ ταύτης γῆς εἶναι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

Ὁ ζωϊκὸς κόσμος διαρκῶς τελειοποιεῖται. Τὰ θηλαστικά ἐμφανίζονται κατ' ἀρχὰς ὑπὸ μικτοῦς τύπους. Οὕτως ἔχομεν, παλαιοθήριον, ζῶον φέρον τρεῖς ὄπλας εἰς ἕκαστον πόδα, κρᾶμα βινοκέρωτος καὶ ταπείρου. Ἄλλα μὲν εἶχον μέγεθος ἵππου ἄλλα, δὲ ταπείρου καὶ ἐτρέφοντο διὰ χορτῶν.

Τὸ ἀπολοθήριον, ζῶον μὲ κεφαλὴν ἵππου, μετὰ 44 ὀδόντων, ἔχον πόδας φέροντας 2 χηλὰς πρὸς τὰ πρόσω, ἔσωθεν δὲ τρίτον μικρὸν δάκτυλον. Ἐκλύμβη ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ ταῖς λίμναις, ζητῶν τὴν ἐκ χορτῶν τροφήν αὐτοῦ.

Ὁ Σιφόδον, ὅμοιος πρὸς δορκάδα, ὁ ποιῶν τῶν μηρικαστικῶν τὴν ἀρχήν.

Λείψανα πολλὰ ὡσάυτως διδελφῶν εὐρίσκουμεν, ὡς καὶ ὀλίγα τοιαῦτα σαρκοφάγων καὶ πιθήκων. Κατὰ τὸ τέλος δὲ τῆς διαπλάσεως ταύτης, παράδοξα γένη ἐμφανίζονται. Οὕτως ἔχομεν τὸν *Dinoceras mirabilis*¹ τύπον μικτόν, προαναγγέλλοντα τὴν ἀφίξιν τῶν παμμεγίστων προβοσκιδωτῶν.

Ἐκ τῶν πτηνῶν βλέπομεν τὴν *Gastornis* καὶ *Eopteornis*, ἐκτὸς δὲ τούτων ἔχομεν καὶ χελῶνας, κροκοδείλους, σαύρας, ὄχι ὅμως ὁμοίως πρὸς τὰς τοῦ προηγηθέντος αἰῶνος.

(Ἔπειτα συνέχεια).

¹ Ὁ *Dinoceras* ἔφερε ἐπὶ τοῦ κρανίου του 3 ζεύγη κεράτων, ἐπὶ δὲ τῆς ἀνω σαγόνης 1 ζεύγος χαυλιόδόντων τοξοειδῶς κεκαμμένων πρὸς τὰ ἔσω.

ΤΟ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟΝ

Οἱ πνευματισταὶ δοσιμέραι πληθύνονται καὶ οἱ ἄπιστοι ἀρχίζουσι νὰ βεβαιώσουν τὴν ὑπαρξιν τῶν πνευμάτων, πιστοποιοῦντες ἐκάστοτε, διπραγματικῶς σοβαρὸν τι συμβαίνει ἐν τῇ πέραν τοῦ τάφου ζωῆ.

Ἡ ἀποκάλυψις τοῦ μέλλοντος, ἡ θεραπεία ἀσθενῶν, ἡ ἄμεσος γραφὴ διὰ μέσου ὑπνωτισομένων, ἡ ὁμιλία τῶν πνευμάτων καὶ ἐμφάνισις ἐνίοτε αὐτῶν, ἡ μετακίνησις ἀντικειμένων, ἡ ἀνάγνωσις τῆς σκέψεως, ἡ καιρομαντεία, ἡ χαρτομαντεία κτλ. δὲν εἶναι πλέον ἀποκνήματα φαντασίας, ἀλλὰ πραγματικότης.

Ὁ διάσημος καθηγητὴς Κάρολος Ρισσέ, πνευματιστῆς, κατώρθωσεν ἐσχάτως νὰ φωτογραφήσῃ τὸ πνεῦμα ἀνθρώπου ἀποθανόντος καὶ προσκληθέντος διὰ τῆς πνευματικῆς συνήθως ὁδοῦ. Οἱ δὲ χειρομάντις, ρομάντις καὶ οἰονοσκοποὶ κατακλύζουσι βαθμηδὸν τὴν οἰκουμένην καὶ πληοιάζουσι τὴν ἀρχαίαν πρὸ Χριστοῦ ἐποχὴν, ὅτε ἐθεοποιοῦν καὶ ἐθαύμαζον αὐτοὺς, προσκαλοῦντες καὶ περιποιοῦντες οἴκῳ διὰ παντοίων μέσων καὶ κολακευτικῶν τρόπων, ἐνῶ φεῦ! κατὰ τὸν μεσαίωνα τοὺς εἰδωρῶν ἀγύρτας καὶ τοὺς ἐλιθοβόλους καὶ τοὺς ἔκκιον.

Ὅσα μεταβολὴ ἰδεῶν! Σήμερον ἡ ἐπιστήμη, ἡ θερησκεία, ἡ κοινωνία τοὺς ἐπιζητεῖ καὶ θαυμάζει, οἱ δὲ ἱατροὶ τρέχουσι κατόπιν αὐτῶν καὶ προσπαθοῦν ν' ἀπομιμηθοῦν αὐτοὺς εἰς τὴν θεραπείαν ἀνιάτων νόσων. Ἐν Παρισίοις, ὁ διάσημος ἱατρὸς Ἐδμῶνδος Οὐάιερ ἐπανελάβε τὸ πείραμα τῆς φιάλης τοῦ Βαλσάμου καὶ τὰ πειράματα τοῦ Καλιόστρου, καὶ ἐπιβεβαίωσεν ὅτι εἶδεν ἐν ὄρῳ ρυκτὸς καὶ ἀπολύτου σκότους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χρυσταλλίνης σφαιρας τὴν εἰκόνα φίλου του ζῶντος καὶ μετὰ τῆς συζύγου του ἐπανειλημμένως ἐν διαφόροις σκηναῖς καὶ ἡμέραις.

Ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ ὠμολόγηε, ὅτι ἐπίστευεν ἀκραδάντως εἰς τὴν ὑπαρξιν καὶ συγκοινωνίαν μετὰ πνευμάτων καὶ ἦτο μύστις μέχρι θανάτου. Οἱ δὲ δύο υἱοὶ του, ὡς καὶ οἱ δύο μεγάλοι φίλοι του, ὁ Αὔγουστος Βακερὶ καὶ ὁ ἐσχά-

τως ἀποθανὼν Παῦλος Μορὶς ἐπίστευον ὡσαύτως εἰς τὸν πνευματισμὸν.

Ὁ Αὔγουστος Βακερὶ μοὶ διηγήθη ἐσχάτως παράδοξόν τι σχετικόν.

«Ἐσπέρας τι τοῦ χειμῶνος ἐν Γκερνεσέυ (*Guernsey*) κατεγίνοντο ἐν τινι συναστροφῇ περὶ τὴν κίνησιν τραπέζης. Παρήσαν δὲ ὁ μέγας ποιητῆς, οἱ δύο υἱοὶ του καὶ ὁ Βακερὶ.

Ὡς μεσάζον πρόσωπον ἐχρησίμευεν ὁ Κάρολος Οὐγγῶ, ὅστις καὶ ἠρώτα τὴν τραπέζαν καὶ μετέδιδε τὰς ἀπαντήσεις.

Ἄλλ' αἰφνης οὗτος ἐκβάλλει κρανυγὴν τροῦμον καὶ λέγει:

— Ἄ, τὰ πνεύματα μὲ πληροφοροῦσι πολὺ δυσάρεστον εἶδον: Ὅτι ἡ Αἰμιλία δε Ζιραρδὸν ἀπέθανε τὴν σιγμὴν ταύτην.

Παρετήρησαν ἐκπληκτοὶ πάντες τὴν ὄραν. Ἦτο δεκάτη.

Ἡ Κυρία Ζιρανδὸν εἶχεν ἀκριβῶς γράφει τὴν πρωίαν, διὲ ἐσκόπει νὰ ἔλθῃ νὰ περάσῃ ἡμέρας τινὰς εἰς Γκερνεσέυ, παρὰ τῷ μεγάλῳ φίλῳ της Οὐγγῶ καὶ τὴν ἀνέμενον.

Τὴν ἐπαύριον, ὡς ἦν ἐπόμενον, ἔλαβον ἐπιστολήν, ἐν ἧ τοῖς ἀνηγγέλλετο, ὅτι ἡ Κυρία δε Ζιραρδὸν ἀπέθανεν.

Τὸ δὲ περιεργον, ὅτι οὐδεὶς ἐν Γκερνεσέυ ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ τοῦτο, καθόσον ὁ τηλεγράφος δὲν ἐλειτούργει εἰσέτι τότε, ὁ δὲ Κάρολος Οὐγγῶ, ὅπως ὄλοι οἱ ἄλλοι ἠγνόουν τὸ ἀπενκταῖον καὶ τὸ δὲ περιεργότερον, ὅτι ἡ Κυρία δε Ζιραρδὸν εἶχεν ἀποθάνει ἀκριβῶς τὴν προτετραίαν κατὰ τὴν δεκάτην ὄραν!

Ἡ ἱστορία αὕτη πάντοτε δοάκις τὴν ἐνεθυμώμην μ' ἔκαμε νὰ φρικῶ, καθόσον μοὶ ἦτο δύσκολον νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς ἀξιοπιστίας τοιούτων προσώπων!

Τὸ κατ' ἐμὲ λοιπὸν κατόπιν ὄλων τούτων πιστεύω, ὅτι τὰ πνεύματα ἐρχονται ἐλευθέρως εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν τοῦ κόσμου μας ἀνθρώπων, ἀλλ' ὅτι ἐκλέγουσι τοὺς συνομιλητὰς των. Ἀν ἐπικοινωνοῦν δὲ μετ' οἰουδήποτε καὶ τοῦτο διότι δὲν θέλουσι νὰ γίνονται ὄργανα ἢ παίγνια τοῦ καθενὸς περιεργου καὶ ἰδίως τῶν ἀπίστων καὶ ἀνοήτων φερομένων.

Παρευρέθην δύο ἢ τρεῖς φορὰς εἰς πνευματικὰς συνεδριάσεις, ἀλλ' εἰς ἐμὲ οὐδέποτε κατεδέχθησαν τὰ πνεύματα νὰ μοὶ ἀπαντήσουν. Μίαν δὲ φορὰν μόνον, καθ' ἣν ἠρώτησα καὶ ἐγὼ πνεῦμα τι περὶ τῆς τύχης ἔργου μου τινὸς κωμειδιλλακοῦ, ἔλαβον τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν: «Τὰ πνεύματα δὲν καταγίνονται εἰς τοιαύτας ἀνοησίας».

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ernest Blum

Φ. Π.

Ο ΕΡΩΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΛΟΧΟΥ

(Συνέχεια και τέλος).

κύλιτε και πάλιν τὸ δραμά μου, ναυαγῆ ὄγκον φωτὸς ἀφῆταν ὀπισθεν τῆς, καὶ τὰ Θεσμοφορία ἀνέλκμψαν ἐπὶ τῆς νήσου με ὄλην των τὴν ἰερότητα. Γυναίκες κάρπιμοι μόνον ἐκόσμου τὰς ἐορτάς, ἄγουσαι τὰς ὠχρότητας μακρῶν νηπτεϊῶν καὶ ἐγκρατείας. . . Καὶ ἦγον τοὺς πόθους μέσα των, κκλῶν ἐλόγων. Αἱ θυγατέρες τοῦ Λυκάμβου παρεῖλκον ἐκεῖ. Εἰς τοὺς κήπους τοῦ οἴκου των, πρὸς δυσμάς, ἔβη ἡ ἀμπελος βυθίζει ἕως τὰ κύματα τῆς ρίζας τῆς καὶ ἔβη αἱ ροαὶ σκέπουν γλυκυοὺς ὀρίσκους μετὰ χάριτος, ἀνεφκνάζοντο τὴν ἐορτήν, καὶ μαζί με αὐτήν, κάθε ὑπεριφάνειαν μητρὸς νέας καὶ κάθε τόκον καλλίγονον θυγατρὸς εὐθέσμου. . .

Οἱ τροχαῖοι τοῦ Ἀρχιλόχου ἐσεῖοντο, ὡς ῥάκη εἰς τὸν ἄνεμον, οὐδαμοῦ εἰσακουόμενοι, οὔτε ἀπὸ τὴν Θεάν, οὔτε ἀπὸ τὸν Λυκάμβην. Ἦτο ὁ ἄγονος πατήρ τῶρα ἐκεῖ, ἀνὰ τὰ βράχην, μόνος, καὶ ὁ μεγαλοφυῆς δημιουργὸς τοῦ μέλλοντος εἰς τὸν εὐγενέστατόν τῆς οἰστρον τῆς ποιήσεως.

Ἐφοίμασεν ἐξ ὀργῆς κατὰ τοῦ ἐπίδρου. Τὸν εἶχε κάμψη. Ὁ λόγος ἐνὸς ἀρχοντος πρὸς ἕνα ποιητὴν ἦτο καὶ τότε ὑψηλός. Κ' ἐπὶ μακρὰς ἡμέρας, ὁ κατακτητὴς μιὰς καρδίας καὶ ὁ πιτυοκάμπτης μιὰς τροχαίας ψυχῆς ἦρεν ἕως νεφελῶν τὸ μέτωπον. Θά ἦτον ὁ σύζυγος τῆς ὠραιοτέρας τῆς νήσου. Καὶ θά ἦτον ὁ πατήρ τῶν ὠραιοτέρων τέλων. Ὡ Δῆμητρε! δός μοι τὴν Νεοβούλην εἰς τὸ ὕψος τοῦ εὐγενεστεροῦ σου τῶν θεσμῶν, σέ ἱκετεύω!

Ἄλλ' ἡ Θεά του ἐκώφευεν. . . Ἦθελε τὸν ποιητὴν. Καὶ ἀπέστεργε τὸν πατέρα. Ἐκ τῆς ἡδῆ δεδοξασμένης κεραλῆς αὐτῆς, ἐγνώριζεν, ὅτι μίαν ἡμέραν θ' ἀπκστράψη κατκράκτικης ποιήσεως με νέους φλόγγους καὶ νέους ρυθμούς καὶ νέα μέτρα. Καὶ τὸν ἀρηνεν ἐκεῖ, μακρὰν τῶν Θεσμοφοριῶν τῶρα, σπαρδίζοντα ἐκ λύσσης, ἐπάνω τῶν ὄρεων, ἐπὶ τὰς πηγὰς, ὑπὸ τὰ δένδρα, ἐπὶ τῆς πέτρας, ὡς ἵππον ἀλοῶντα πανταχοῦ καὶ ἀχκλίνωτον, μαινόμενον, λυσσῶντα. . .

Ὁ οἶκος τοῦ Λυκάμβου ἦτον ἐγγὺς τῶρα, ὑπὸ τοὺς πόδας του. Καὶ ἦτο στεῖρος τῆς δεσποίνης του, ἥτις με τῶσας ἄλλας δεσποίνας πέραν, κκλιτόκοις, ἐξελιπῆρει νέας συλλήψεις καὶ τοκετοὺς, εὐμόρφους νέους, ἀπὸ τὴν Χλόην. Καὶ ἦτο στεῖρος τοῦ δεσπότη του,

ὅστις, δύσεως ψεύδορος, ἀκαμπτος, εἶχεν, ὅ,τι ὑπεσχέθη, ἀρνηθῆ καὶ θυγατέρα καὶ γάμους, καὶ εἶχε κωφεύση εἰς ὄλην τὴν περιπάθειαν τῶν τροχαίων, καὶ εἶχε κλείτη ἡδῆ τὴν θύραν ἐκεῖνην ἥτις, ὑπὸ τὰ σεληνόφωτα, μόνη τῆς ἦνοιγεν εἰς τὸν ποιητὴν, καὶ εἶχε κρυβῆ ἡδῆ, φεύγων τὴν μῆνιν του, τοὺς κεραινοὺς του, ὡς Ἐρινύας. . .

Ἦ ἐορτὴ ἔληξε, καὶ ὁ Λυκάμβης ἐπανήρχετο με τὰ πρῶτα τῆς ἐσπέρας φῶτα εἰς τὸν οἶκον του, καὶ ἡ δέσποινα του, με τοὺς πρῶτους ἀνακτασμοὺς κυμαινομένου γάλακτος εἰς τὰ στήθη τῆς. . .

Τὸν ἀντίκρυσεν ὑψῶθεν ὁ Ἀρχιλόχος. Ἦ δημιουργία τοῦ κόσμου, ἔν ἐνεπνεύσθη ἀπὸ τῶσας καὶ τῶσας ἐορτάς τῆς Δῆμητρος, ἔβραζε στὸν νοῦν του ἀκόμη, χωρὶς νὰ εὐρίσκη διεξοδῶν. Τόσοι χλευασμοί, τόσοι κῶμοι, τῶσας σκώμματα, τόσοι ψόγοι, τόσοι γέλωτες, ἐορτασθέντες εἰς τὰ Θεσμοφορία καὶ τὰ Θεσμοφορία, εὐρισκον εἰς τὸ πνευμά του τὸν ἀρμονικώτερον ὅστις ἐμελλε ν' ἀναστράψη εἰς τὸν κόσμον στίχον. Τὸ ἱαμβίζον δὲν τοῦ ἦτον ἀγνωστον. Καὶ δὲν τοῦ ἦτον ἀγνωστος ἀκόμη ὁ ἀγλακὸς πόθος πρὸς τὸν γέλωτα, τῆς λατρευμένης του Θεᾶς.

Τὸ δαιμόνιον, ἔμως, μόλις ὑπανέτελλεν εἰς τὸ στόμα. Ἐγγύς ἦτο τὸ νέρος τοῦ γάμου με ὄλους τοὺς ἡμέρους του καὶ συνεκάλυπτε τοῦ δαιμονίου του τὰ φῶτα καὶ ὁ στίχος κατέρρεε καὶ τὸ δικνήμα παρέλυε καὶ ὁ ἀνδρισμός του ἐξήναπτεν εἰς κάθε ἀντίκρυσμα τοῦ ἐρασίου οἴκου, ὅπου ἡ ἀγάπη του. . .

Μόλις τὸν εἶδε, τὸν ἀνεγνώρισεν. Ἐσπράδαζεν ὁ μυστικὸς οἰστρος μέσα του, ἐπέρρεεν ἡ κεραλή του καί, ὡς ἔρμα ἔσχατον ἐλπίδος ἐσχάτης, ἦκουσα μεταξύ ἡμέρου καὶ δαιμόνιος δικσταυρούμενα ὑπὸ τὰ φῶτα τὰ ἐσπερινά, καγγάζοντα καὶ αὐτὰ τὰ ἔπη:

— Λυκάμβη, Λυκάμβη! Ἐνθυμοῦ τὸν ἔρκαον σου!

Καὶ ὁ Λυκάμβης ν' ἀπαντᾷ:

— Ὁρκος διδόμενος εἰς ἀέργους ποιητὰς ὡς σύ, εἶνε ἀνώμοτος! Πῆγχινε!

Ἦ ποίησις ἐνίκησε, καὶ μαζί μ' αὐτήν, ἡ Θεά. Ἀνετινέχθη ὡς κέλις σύσσωμος, ἔν εἰς τὰ καίρια ἐπτέρυσεν. Ἦ κόμη του ἀνέπεσαν ὀπισθεν με ὀρμὴν ἐκσπῶντος κύματος. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἤστραψαν φῶς κεραύνιον. Τὸ πρᾶσθημα ἀνέλκθεν ὄλην τὴν μεγαλοπρέπειαν δρυὸς δερομένης ἀπὸ τὸν Βορρᾶν. Οἱ πόδες του ἐπάγησαν εἰς τὴν γῆν, ὡς στῦλοι. Ἦ γλῶσσά του ἐλύθη. Τὸ πνευμά του ἐν ριπῇ ἐνεμόχλευσε κάθε γνωστὴν ἕως τότε σπαρταν ποιήσεως. Ἦ Δημήτηρ διήλθεν ἐμπροσθεν του ὡς ἡ εὐγενεστερὰ τῆς γαργῆς ἐκδήλωσις. Καὶ ἡ μεγαλοφυῶς ἐθραύκευσε!

Ὡς ὄλαι αἱ ἐρωτικαὶ ἀποτυχίαι εἰς τὰ με-

γάλα ποιητικὰ πνεύματα καὶ ἡ ἀποτυχία του ἀνέλαθεν εὐθὺς ἀπέναντί του ὄλον τὸ ἦθος θραύμενου οἰστρηλατομένου. Ἦτο δαίμων ἐκεῖ ὡς ἦτο. Τὸν ἐβλεπον καὶ μοῦ ἐφάνετο, ὡς ὁ πρῶτος, ὁ πρωτόγονος Μεριστοφιλὴς τοῦ κόσμου. Δὲν ἦρεν ὁ θραύμενός του μελαγχολίας ἡ πένθη. Πρῶτον! Ἐὰν ἦτο Χριστιανός, θά ἠτύοκτόνει. Δὲν διέστειλεν εἰς τὸν κυκεῶνα τῶν στίχων του, ἀφ' οὗ ἐμελλε νὰ ἐξέλθῃ πρὸ τοῦ κόσμου δαιμόνιος, δὲν διέστειλε πρόσωπα φίλτατα ἀπὸ μισητά. Δεύτερον! Ἦτο Ποιητὴς-Εἰδωλόλατρες καὶ δὲν ἠτύοκτόνησεν. . .

Ὅταν ἐλύθη ἡ γλῶσσά του κατὰ τοῦ Λυκάμβου, θά ἐνόμιζε τις ὅτι εἰς τὸ Χάος ἦγετο πόλεμος δεινός. . . Καὶ μαζί με τὸν Λυκάμβην καὶ κατὰ τῆς Νεοβούλης καὶ κατὰ τῆς μητρὸς τῆς καὶ κατὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς. Ἦ θύελλα, ἔταν ἐπέρχεται, παρκαύσει μαζί με τὰς δρυὸς καὶ τὰ δενδρύλλια. Καὶ ἔπρεπεν οὕτω νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ στόμα του, διὰ νὰ φανῆ ὄλη του ἡ δημιουργία, διὰ νὰ λάμψη δεύτερος παρὰ τὸν Ὅμηρον αὐτός! Ὅταν ἐλύθη ἡ γλῶσσά του, καθ' ὄλων ἐλύθη, διὰ νὰ δέσῃ κᾶτι, ἔπερ ἦτο ἀγνωστον ἕως τότε. Κᾶτι ποῦ ἡ κωμῶδία κατόπιν ἐλάμπυρε καὶ ἡ τραγωδία ἀπεθέωσεν.

Ἐφερεν ὄλον τὸ ρίγος τὸ ἀρχέγονον τῆς Φύσεως. Ὅταν αὐτὴ ὑπὸ τὰς μανίας τῆς σπῆ καὶ συντρίβῃ, δὲν κάμπτεται οὐδὲ ἀλγεῖ. Εἶναι οἱ γέλωτες τῆς αἰ μανίας αὐταί, καὶ εἶναι οἱ γέλωτες κάθε φιλοσοφουμένης φύσεως κατὰ τῶσων καὶ τῶσων θανάτων ἡ δυστυχιῶν στὸν κόσμον. Ὁ ἔρωσ εἰς ἕνα τῆς νεύμα, εἴτε εὐρετὴ ὀρίζεται, εἰς ὄρη καὶ δάση, εἴτε στενή, εἰς σπλάγγνα ἀνθρώπινα, ὁ ἔρωσ, ἡ φιλία, οἱ γλυκασμοί, αἱ θλίψεις, αἱ τέρψεις, αἱ συγκινήσεις ὄλα καὶ καταλύει τῆς ψυχῆς, πρέπει νὰ ὑπαχθῶν αὐτῇ δέσμια ὑπὸ δεσμὰ ἀτελετήτητκα σκαμμάτων, ἕως οὐρανῶν βροντῶντων, καὶ γελῶτων θραυόντων με τὸν τόνον των κάθε ὑάλινον, ὡς εἶναι ὄλα τὰ ἀνθρώπινα, αἰσθημα.

Εἶπε

Ὁ ἐκρηκτικώτατος, ὡς ἠρκίστειος μύθος, γέλωσ, ποῦ ἐξεσπενδονίσθη κατὰ τοῦ Λυκάμβου, νὰ ἡ ἀλήθεια ἡ θανμαστὴ τοῦ Μεγάλου Ἡλίου τῆς Ποιήσεως!

Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν εἶδα ἐκεῖ πᾶνον νὰ λάμψη εἰς τὸ τὸ Κυκνοῦν τῶν χειλέων τοῦ ποιητοῦ. Καὶ οἱ κύκλοι τῆς, ν' ἀπλοῦται γύρω μου εἰς κάθε ὑψηλὴν καὶ ταπεινὴν ὄρατόν καὶ ἀόρατον τοῦ κόσμου. . .

Καὶ εἶδα, ὑπὸ τὴν σπιθαράν τῆς σμικρῆς, νὰ θραυθῶται ὁ ἀγέρωχος ἐκεῖνος ἀρχων. Σκοτοδινία ἀγνωστος διήλασε τὸν ἐγκεφαλὸν του. Καὶ ὄλον του τὸ παρελθὸν ἀννεύθη ἐκ τῶν περάτων του εἰς ἔν ὄν ἐκεῖ ἀνκιδον, σκιερὸν, ἀκίνητον, ἀπαίσιον, τραγικόν. . .

Οὔτε Οὐρανὸς ὑπὲρ αὐτόν. Οὔτε ἀμυνα δι' αὐτόν. Κύκλω του, οὔτε κύμαντις κάμια φωτὸς παρηγορητρία. Ἐκεῖ, ἀπὸ τῆς Γῆς κρεμασμένος, ὡς νυκτερὶς ἀπὸ σπήλαιον, εἰς τὸ Χάος. . . Ἐκεῖ κερρωμένος, τὴν κορυφὴν πεπηγυῖαν εἰς τὸν τράχηλον ὡς μάχαιραν, τοὺς χαρκατῆρας τοῦ προσώπου ἀλυγίστους, τὸ στήθος ὡς πλάκα βαρεῖαν τάφου, τοὺς πόδας ἀτρέπτους, προσγείους ὡς ξηροὺς κορμούς, τὸ παρᾶσθημα ὡσεὶ στήλην ἐπιτύμβιον ὀρθούμενον, τὸ βλέμμα μακρᾶρινον καὶ κενόν. Ἔτσι ἐκεῖ κερρωμένος ἵστατο, πᾶν κερωνόβλητος.

Ἐμπροσθεν, ὁ οἶκος του σᾶν κρύος τάφος, ἔτοιμος νὰ τὸν ἀρπάσῃ. Ὅπισθεν, ἡ πόλις, ἡ τρομερὰ τῆς αὐριον διὰ τὴν τιμὴν του, τὸ κῆρὸς του, τὸ κῆδός του, ἡ ἀνευ συγγνώμης καὶ ἐλέους. Μακρὰν, ὁ πόντος ὁ βαρῦβρομος εἰς ναυάγια καὶ θανάτους καὶ κύματα, ἐναρμονίζοντα τὴν συμφορὰν του. Γύρω του, βουνοὶ καὶ βουνοὶ σᾶν βράχοι ὑπὲρ τὴν κεραλὴν του σιυφείοι, ἔτοιμοι νὰ κυλίσουν ἐπάνω του. Καὶ ἀνωθεν του, ὁ ποιητὴς ὁ μεγαλοφυῆς, ὁ ποιητὴς μ' ἕνα στόμα κατ' αὐτοῦ ὡς ἀύσσον, ἐρευγόμενον κάθε παραφορὰν καὶ κάθε τρικυμίαν τῆς ψυχῆς του, βέον εἰς ὄλα τὰ ὀνειδῆ, μετὰ ὅποια εἰς οἶκος καταρρεῖ καὶ εἰς ἀνθρώπος συντρίβεται, βλασφημοῦν, κεντρίζον, ἀδολεσχοῦν, σαρκάζον, κλαγγίζον με χεῖλη πυρέσσοντα ὄλους τοὺς σπαρδασμοὺς τῆς σατύρας καὶ ὄλους τοὺς βακχευμοὺς τῶν κῶμων, ὄλην τὴν δόξαν τῆς ὑπερφυοῦς γελωτοποιήσεως τοῦ Σύμπαντος, τοῦ δαιμονίου διασυρμοῦ κάθε φανιόμενου ἀπατηλοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἡ ὑπὸ ψεύδη ὄρατῃ λατρευμένου. . .

Εἶπε

Λεπτὸς ἦτον ὁ γέλωσ του ὡς ἀκωκὴ ἔγγους ὀμπρεῖου. Ὁξὺς, ὡς ἀκωκὴ φαγγάνου Χάρωνος. Σφοδρὸς, ὡς κερωνὸς Ὀλυμπίου ὀργιτμένου. Καὶ ἔμως! Εἰς κάθε του παλμόν καὶ εἰς κάθε του κύτταρον, ὁ γέλωσ ἐκεῖνος, ὡσεὶ ἐξ ὑπερφυοῦς ἀντιθέσεως πρὸς τὰς ἀκάνθας του, ὡσεὶ ἐξ ἐμφύτου μυστικοῦ καὶ ὡσεὶ ἐκ πηγῆς ἀνεουμένης ὑπὸ τὸν δαίμονα τῆς δημιουργίας του, εἶχε ρυθμόν, εἶχεν εὐτεχνίαν, καλόν, ὠρκαῖον, μέλος, μεγαλεῖον.

Ἦ ὀργὴ τοῦ ποιητοῦ ἡ ὑψηλὴ αὐτῆ, ἡ πικρία του ἡ ἐμμελής, τὸ μῆσός του, ἡ ἔχθρα του, ὁ πόλεμος ὁ ἐκ γελῶτων ἀρμονικῶν αὐτός, ἐδόνει τὰ ἀστρα, ἀνω, ἕως τῶν μυχῶν των, καὶ κάθε των κυμαινομένη ἀκτις εἰς τὸ στερέωμα, ἦτον ἀκτις κ' ἐξ οὐρανοῦ προσνεύουσα ἐπὶ τὸν ποιητὴν. Ἦ δόξα ἦτο καὶ τὸ κῆρὸς καὶ ἡ χρυστὴ σπαργίς πρὸς ἕνα ἐκεῖ δαιμόνιον, ἐκ στίχων νέων, δαιμονίων, δημιουργημα τοῦ πνεύματος.

Κατὰ τῶν στοιχείων τῆς Φύσεως, ποῦ τὸν περιέβαλλον, ἀντεσάσσετο ἐκεῖ, εἰς ὄλην τὴν δικτονικὴν των κλίμακα. Ἦ ἦτον ὁ ἐρμηνευτὴς ὁ

αρήϊος τῶν μυστικῶν των, ὅταν αὐτὰ ὑπὸ μορφήν θελλωδῶν θανάτων καὶ κανιγιδικῶν δυστυχιῶν ἐκρηγνύονται. Ἀπὸ τοὺς κευθμῶνάς των, ἕνα κλαυσιγελῶν τῶν ἀνθρωπίνων ὄλων εἶχεν ἀρπάσῃ, ἐπὶ τὰς χεῖρας του, λίθον ἀναθέματος κατὰ τοῦ κόσμου.

Πέραν, ἕως εἰς τὰ ἀπώτατα τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου, ἀπὸ τῆς νήσου μου, καὶ δι' αὐτῆς, ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ δι' αὐτῆς, ἐπὶ τὸν κόσμον ὅλων τὸν ζῶντα, ἐπὶ τὸ παρελθὸν αὐτοῦ, ἐπὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ, πέραν, ἕως εἰς τὰ ἀπώτατα τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου, ἀνέριπτε, δακμόνιος τοῦ γέλωτος φιλόσοφος, ἐξ ἔρωτος ἐκκολληθέντος γέλωτος, ἀνέριπτε, προκλητικώτατος μύστης αὐτοῦ, καθ' ὅλων τῶν φιλοσοφῶν καὶ τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν κκιῶν αὐτοῦ, ἕως εἰς τὰ ἀπώτατα τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ κόσμου, αἰώνιαν τὴν βασιλείαν τοῦ γέλωτος, βασιλείαν αἰώνιαν ἐπὶ τοῦ κόσμου. . .

Καὶ ἡ Ἱστορία, ἡ Παράδοσις, ὁ Μῦθος, ἡ Ποίησις — τίς οἶδε — λέγει, ὅτι τὴν πρῶταν τῆς νυκτὸς ἐκείνης ὁ Δυκάμβης μετὰ τῆς συμβίας του καὶ τῶν θυγατέρων του καὶ τῆς Νεοβούλης του εὐρέθησαν ἀπὸ τῆς μεσόδμης τοῦ οἴκου του ἀπηγγονισμένοι. Ἀφρίζοντες ἀκόμη τὰ στόματα ἀπὸ λύσσαν καὶ ἐξωθηκότες ἀκόμη τὰς κόγχας ἀπὸ μῖσος, συσπώμενοι ἀκόμη ἀπὸ θυμόν, ἀνατινασσομένοι ἀκόμη ἀπὸ μανίαν. . . Κάτι πτερὰ ἀόρατα, θροοῦντα κύκλω των κρῦον, τραγικὸν θροῦν, ἡ ποίησις λέγει, ὅτι ἐφίλησαν, οὕτως κρεμάμενα, τὰ πτώματα εἰς τὰς καρδίας των καὶ ἐχάθησαν. . . Καὶ ἡ ποίησις λέγει, ὅτι ἦσαν τὰ πτερὰ αὐτὰ, τὰ τελευταῖα τοῦ γέλωτος πτερὰ, καὶ τὰ φιλήματα των, τὰ τελευταῖα τοῦ γέλωτος φιλήματα. . . Καὶ λέγει ἡ ποίησις ἀκόμη ὅτι, ἀπὸ τοῦ θριάμβου τοῦ Θανάτου αὐτοῦ, ὁ γέλωτος τῶν ποιητῶν τοῦ κόσμου δὲν εἶναι παρὰ καταιγίς ἀργῆς εἰς στίχους ποῦ φρονέουν καὶ ποῦ πνίγουν, καὶ λέγει ἀκόμη ὅτι ὁ γέλωτος ἐκεῖνος ἦτο καὶ εἶναι ἕκτοτε, αἰώνια, ὁ μέγας τῆς Ποιήσεως μυσταγωγός, ὁ Ἰαμβος.

Δημῆτριος Ἀναστασόπουλος

Ὁ Ἀθηναῖος

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Διὰ τὴν πέψιν

Ἄν θέλητε νὰ ἔχητε καλῶς τὸν στόμαχον καὶ νὰ χωνεύετε ἀπροσκόπτως, διὰ νὰ διατηρεῖτε ἀκμαῖον τὸ σῶμα, ἀκολουθεῖτε τὰ ἐξῆς τρία ἀπαραίτητα :

1ον Ὅταν τρώγετε, νὰ ἔχητε ἐλεύθερον τὸν στόμαχον, τὴν κοιλίαν, τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας δηλαδὴ νὰ μὴ περισφίγγονται πάντες οὗτοι, ἀλλὰ νὰ ἦναι ἐλεύθεροι.

2ον Νὰ καταπίνετε μαστημένον καλῶς ἐν γένει τὰ φαγητά.

3ον Νὰ ἐγείρεσθε μετὰ τὸ φαγητὸν καὶ νὰ βαδίζετε τοῦλάχιστον ἐπὶ 10 λεπτά τῆς ὥρας ἐκάστοτε.

Ἡ μελέτη.

Ἄλλο μελέτη καὶ ἄλλο ἀνάγνωσις Οὐχ ἦτον ἀμφότερα συνδέονται. διότι τὸ ἐν παρακολουθεῖ τὸ ἕτερον, ὁρελεῖ δὲ πολὺ τὸ τε σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ὅταν ἀναγινώσκων τις, τὸν ὀφθαλμὸν του παρακολουθεῖ ὁ νοῦς καὶ ἐν ταῦτῳ σκέπτεται. Πολλοὶ δυστυχῶς ἀναγινώσκουν ἀπλήττως, χωρὶς ἡ μελέτη νὰ τοὺς ὀφελῇ, διότι ἀναγινώσκουν μηχανικῶς. Νέκ δὲ τις Κυρία μοὶ ἔλεγεν ἐσχάτως, ὅτι δὲν ἔχει βιβλία νὰ ἀναγινώσῃ διότι ἀναγινώσκει ταχέως καὶ πολὺ. Τῇ εἶπα νὰ τῇ δώσω βιβλία μου τινὰ καλὰ καὶ ὠραῖα ν' ἀναγνώσῃ καὶ με εὐχαρίστησε πολὺ, ἀλλὰ, . . . ποῖον τὸ προκυψόμενον δι' ἐμὲ ἢ αὐτὴν καλὸν, ὅταν τὸ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὠραίων βιβλίων πόρισμα δὲν ἐγκολπωθῇ;

Τὰ ἄνθη.

Τὰ ἄνθη εἴτε ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ, εἴτε ὑπὸ τῆς φύσεως ἐπλάσθησαν, βεβκίως ἐτέθησαν ἐν τῷ κόσμῳ διὰ πολλοὺς λόγους ἢ ἕνα σκοπὸν.

Εἰς σκοπὸς των εἶναι καὶ ἡ προσφορά των εἰς νέον ἢ νέαν ἀξίζουσαν αὐτὰ, εἴτε διὰ τὴν σωματικὴν τῆς χάριν καὶ καλλονὴν, εἴτε διὰ τὴν πνευματικὴν τῆς ἰδιοφυῖαν, εἴτε καὶ διὰ τὴν σημασίαν, ἢν τὸ χρῶμα τοῦ ἄνθους φέρει.

Τινὲς ὅμως νέαι περιφρονοῦσιν ἐνίοτε τὴν προσφορὰν, παραμερίζουσαι τὸ ἄνθος καὶ μὴ δίδουσαι προσοχὴν εἰς τὸν σκοπὸν, ὅστις τιμᾶ αὐτὰ ἀπέναντι τοῦ δωρητοῦ.

Ὁ δωρητὴς ὡσεὶ προσβεβλημένος, τί δέον πράξει; — Ἀπλούστατον. Νὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ ἄνθος του καὶ κρατήσῃ δι' ἑαυτὸν, τιμῶν οὕτως τὸν ἑαυτὸν του καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ἐκτιμᾶ τὴν Νέαν.

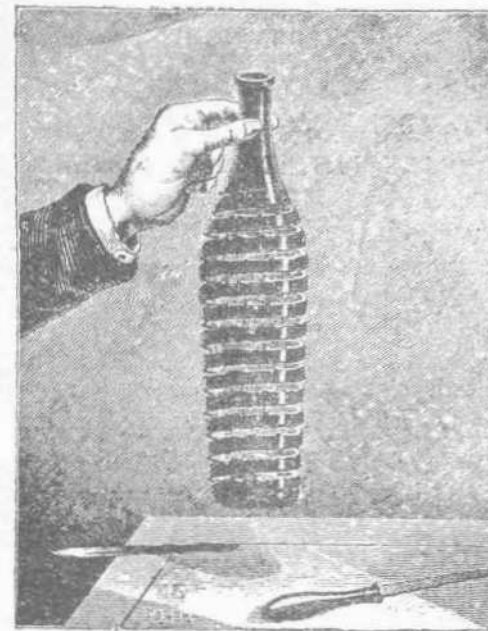
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Ἡ κεκομμένη φιάλη.

Ρίπτοντες ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς κάτωθι ἡμετέρας εἰκόνης, θέλετε ἀντιληθῆ καλῶς τί ἐνοοῦμεν διὰ τῆς ἐπικεφαλίδος κεκομμένη φιάλην.

Τίς λοιπὸν δύναται νὰ χαράξῃ καὶ νὰ κόψῃ μίαν φιάλην, ἀκριβῶς ὡς φαίνεται ἐν τῇ ἡμετέρῃ εἰκόνι; Ἀναμφιδόλως οὐδεὶς θὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ τοιοῦτο, καίτοι εὐκόλως θέλει τὸ κατορθώσει, ἀκαλουθῶν τὰς συμβουλὰς ἡμῶν.

Λάβετε 180 γραμμάρια αἰθάλης (καπνιάς), 56 γραμ. ἀραβικοῦ κόμμεως, 23 γραμ. τραγαν-

θίνου κόμμεως καὶ 23 γραμ. μσχολιδάνου (benjoïn).

Πάντα ταῦτα κονιοποιεῖτε καὶ ἀναμιγνύετε μεθ' ὕδατος σχηματίζοντες ζύμην· ἐκ ταύτης δὲ κατασκευάζετε κονδύλια. Ἦδη χαράξετε τὴν φιάλην παρὰ τὸν λαιμὸν διὰ τινος λίμας. Εἶτα πυροῦτε ἐν κονδύλιον, ἀφοῦ καλῶς ξηρανθῇ καὶ τὸ πλησιάζετε εἰς τὸ χαραχθὲν σημείον καὶ τὸ σύρετε οὕτως ἀνημμένον καὶ ἐφαπτόμενον ἐπὶ τῆς φιάλης εἰς οἷαν θέλετε διαστάσεως, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι ἡμῶν π. κ. καὶ ψυδῶντες διπνεκῶς τὸ ἄκρον τοῦ κονδυλίου, ἵνα μὴ οβεσθῇ. Ἀμα τελειώσετε τὴν χάραξιν ἀνοίγετε ἐλαφρὰ καὶ σιγὰ τὴν φιάλην σας, πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τῶν περισταμένων.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἡ διατήρησις τῶν ὀδόντων

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας πρέπει νὰ μάθῃ νὰ διατηρῇ τοὺς ὀδόντας του, διότι προτοῦσης τῆς ἡλικίας τὸ κακὸν προχωρεῖ καὶ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον νὰ τοὺς χάσῃ ἐντελῶς.

Δέον ἔθεν πρὸς πρόληψιν τοῦ κακοῦ νὰ πράττῃ ἀπαρεγκλίτως τὰ ἐξῆς :

1ον Νὰ πλύνῃ αὐτοὺς με ὕδωρ καὶ ἐν ἀνάγκῃ με λεπτὴν βούρτσαν, μετὰ τὸ φαγητὸν.

2ον Ν' ἀποφεύγῃ τὰ πολὺ ψυχρὰ ὕδατα καὶ τὸν πάγον, ὡς καὶ τὰ πολὺ θερμὰ, οἷον ζωμὸν θερμώτατον ἢ σοῦπαν, καφφὲ ἢ γάλα. Ταῦτα νὰ εἶνε μόνον χλιαρὰ.

3ον Νὰ μὴ σπᾶ διὰ τῶν ὀδόντων σκληρὰ ἀντικείμενα, οἷον κάρυα, ζύλα, λίθινα ἀντικείμενα καὶ τὰ τοιαῦτα.

4ον Νὰ μὴ θέτῃ ἐντὸς τοῦ στόματος μέταλλα, οἷον σίδηρον, χαλκόν, μύλυθρον ἢ κασσίτερον.

5ον Ν' ἀποφεύγῃ τὰ ὀξεᾶ καὶ ὑπόξυνα καὶ ὀσάκις λαμβάνει ἐξ ἀνάγκης ἰατρικῆς θεραπείας τοιοῦτου εἶδους φάρμακα, νὰ τὰ πίνῃ χωρὶς, εἰ δυνατόν, νὰ ἐγγίζωσι τοὺς ὀδόντας.

Αἰτία τῶν ποικίλων ἀσθενειῶν τῶν οὐλῶν καὶ τῶν ὀδόντων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἶναι ἡ ἐπαφὴ τούτων μετὰ τῶν ἀνωτέρω εἰδῶν, ἄτινα καταστρέφουσι τὸ σμάλτον καὶ τὸ δερμα τῶν οὐλῶν καὶ ὑπεισθῶσιν εἰς τὰ λεπτὰ νεῦρα, ἄτινα καὶ ἀλλοιοῦσι, προξενούντα τὰς ποικίλας νόσους.

Ὁ Ἰατρός σας.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἐξάλειψις τῶν ἐρυθρῶν κηλίδων

Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐπὶ τοῦ δερμάτος τοῦ προσώπου παρουσιαζομένων ἐρυθρῶν κηλίδων, πιτσιλιᾶδων, κοινῶς λεγομένων, γίνεται συνήθως χρῆσις τοῦ ἐπομένου ἀποστάγματος.

Θέσατε ἐν φιάλῃ 300 γραμμάρια ροδονέρου (τριανταφυλλόνερου) καὶ 300 γραμμάρια ἀποστάγματος χρησιμομηλέας, προσθέτοντες ἐν αὐτοῖς καὶ 8 γραμμάρια βύρακος.

Πλύνετε τὸ πρόσωπον δι' αὐτοῦ καὶ θὰ ἐξαλειφῆτε ταχέως τὰς κηλίδας.

Διατήρησις τῶν ὠν

Κοσκινίσατε καλῶς ποσότητά τινα στάκτης καὶ εἶτα θέσατε αὐτὴν εἰς ἐντὸς μικροῦ βυτίου, εἴτε ἐντὸς ἀγγείου καὶ τοποθετεῖτε τὰ ὠὰ σας κατὰ τάξιν καὶ σειρὰν ἐντὸς τοῦ βυτίου ἢ ἀγγείου σας, προσέχοντες, ὥστε νὰ τὰ καλύπτετε ἐντελῶς διὰ τῆς στάκτης καὶ νὰ μὴ ἐφάπτωνται τὰ μὲν τῶν δέ.

Κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν μελισσῶν.

Κατὰ τῶν δηγμάτων τῶν μελισσῶν, σφηκῶν καὶ κωνόπων, μεταχειρισθῆτε τὴν ἐξῆς συνταγὴν: Τρίψατε τὸ δηχθὲν μέρος διὰ θαλασσίου ἄλατος, ἐλαφρῶς ἐμπεποτισμένου δι' ὕδατος καὶ θὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀμέσως ἢ τε οὐδῶσις καὶ ὁ πόνος. Ἐὰν δὲ προλάβητε καὶ τρίψητε τὸ μέρος ἀμέσως μετὰ τὸ δηγμ., οὐδένα πόνον θὰ αἰσθανθῆτε.

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΜΟΥ

Η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔμεινα δώδεκα ἡμέρας καὶ δι' ἐργασίαν μου καὶ ὅπως ἴδω τὴν φημιζομένην φωταψίαν καὶ φωταγωγίαν τῆς πόλεως, ἣτις, τελεῖται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας καὶ γενικωτέρας ἐπιστημότητος, λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπειῆς κατ' ἔτος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ὑποδοχὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τοῦ Πρίγκηπος τῆς Ἑλλάδος Νικολάου, ὅστις κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν ἔμελλε ν' ἀφίχθῃ καὶ νὰ παραστῇ καὶ εἰς τὴν τελετὴν τοῦ προσκυνήματος καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ἐπὶ δύο ἡμέρας.

Καὶ ὄντως τὴν προῖκν τῆς παρχμονῆς τῆς ἑορτῆς ἀφίχθη μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Ἑλένης διὰ τοῦ ρωσικοῦ καὶ σύσσωμος ὁ πολυπληθὺς τῆς Κωνπόλεως ἑλληνιστὸς ἐξηγέρθη πρὸς ὑπ' ἀρχὴν, ἅπαντα δὲ τὰ ἀπειράριθμα ἑλληνικὰ καταστήματα ἐστολισθησαν καὶ διὰ σημαίων μετὰ δὲ τῶν τουρκικῶν ἐπίσης, αἵτινες ὁμοίως εἶχον ἀνκηρτηθῆ γενικῶς εἰς ὅλα, ἀπετέλουν μίαν ὄραϊαν καὶ πρωτοφανῆ συνάντησιν τῶν δύο ἔθνων πρὸς στενωτέρων ἐτι φιλίωσιν καὶ σύμπραξιν εἰς τὰ κοινὰ συμφέροντα. Καὶ φυσικῶς δὲν ἔλλειψεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερίδων, μὲ τὴν ἀφίχθῃν τοῦ πρίγκηπος Νικολάου, νὰ λέγωνται διάφορα περὶ συμπράξεως, συμπραξίας κτλ. Ἐκεῖνο ὅμως, ὅπερ προῦξενε τὴν μεγαλειτέραν εὐχαρίστησιν, ἦτον ἡ ἀπειράριθμος χαρὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἰσχυροτέρων πληθυσμῶν τοῦ τόπου, Ὁθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων ἐπὶ ταῖς γεγονόσι καὶ αἱ θαυμασταὶ πολυπληθεῖς Ἑλληνικαὶ σημαῖαι, αἵτινες ἐκυμάτιζον πανταχόσε καὶ ἐξήγειρον τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν περιέργειαν τοῦ κόσμου. Ὅταν δὲ ὁ πρίγκηψ μετὰ τῆς πριγκιπίσσης ἐξήλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σουλτάνου καὶ τοῦ Πατριάρχου, ἡ προκυμαίσα ὅλη τοῦ Γαλατῆ, ἡ Γεφυρα, ὁ Γαλατῆς καὶ ἅπαντα ἡ ὁδὸς τοῦ Πέρα εἶχον κατακλυσθῆ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλήθους καὶ πάντες ἠπόρουν διὰ τὴν δύναμιν τοῦ ἐκεῖσε στοιχείου μας.

Τὴν ἐπαύριον Παρχσκυῆν ἐγένετο ἡ ἐπίσημος παράστασις τοῦ προσκυνήματος καὶ ἐπίσκεψις τοῦ Σουλτάνου, ὅτε ἐπισήμως διήλθον τοῦ Πέρα τῆς κεντρικωτέρας ὁδοῦ τῆς πόλεως συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Πρεσβείας καὶ ὅπου εἶχον συνχρῆθῃ ἀπειρον πλῆθος ἐξ Ὁθωμανῶν καὶ Ἑλλήνων, ἐπευφημούντων καὶ ζητωκραυγαζόντων.

Ἡ διάβασις καὶ ἐν γένει παράστασις ἐπίσκεψις ἐντύπως κτλ. ὑπῆρξεν θαυμαστῶς ἐκτακτοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς κατὰ πρῶτον Ἑλ-

ληνοηγεμονόπαιδος ἐπισκεπτομένου τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὸν Σουλτάνον.

Τὸ ἑσπέρας διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ Σουλτάνου, ἅπαντα ἡ Κωνσταντινούπολις, μετὰ τῶν περιχώρων, κυριολεκτικῶς ἐκκίοντο ἢ μᾶλλον ἐπλεον ἐν τῷ φωτί, διότι ὑπάρχει συνήθεια ἐκεῖ κατ' ἔτος ἅπαντες οἱ ἰδιῶται καὶ ξένοι νὰ φωταγωγῶν τὰς οἰκίας καὶ καταστήματα τῶν. Ἰδίως οἱ μεγαστῆνες Ὁθωμανοὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν ἐξοχῶν οἰκίας καὶ μέγαρά των εἶχον στολίσαι διὰ ποικιλοτάτων ἐγχρωμῶν πολυφώτων συμπλεγμάτων, προυνσιαζόντων σύσσωμον ἐν θαυμάσιον καὶ ἐκτάκτως φωτεινὸν φαινόμενον.

Ἡ Κωνσταντινούπολις ὅλη, τὸ Σκούταρι, ὁ Βόσπορος, τὸ Φανάρι, αἱ νῆσοι, ὁ Κεράτεις κόλπος κτλ. παρουσίχον θέαμα ἐκτάκτως λαμπρὸν καὶ θαυμαστῶς ἐξαισίον. Ὁλόκληροι οἰκίαι καὶ μέγαρα εἶχον περιβληθῆ ὑπὸ ποικίλων φανῶν καὶ φώτων καὶ ἐφρίνοντο ὡς μία μάζα πυρός. Καταστήματα μαγαζεῖα καφφενεῖα καὶ ὅλα τὰ κέντρα εἰς ἅπαντα τὰ μέρη εἶχον φωταγωγηθῆ καὶ στολισθῆ ὅσω τὸ δυνατόν καλεῖτερον. Ἀπὸ μακρὰν δὲ, εἴτε ἀπὸ ξηρᾶς εἴτε ἀπὸ θαλάσσης ἐθεᾶτο τις τὴν πόλιν, τὸ Σκούταρι ἢ τὸν Βόσπορον, ἅπανταχοῦ λαμπροὶ φωτισμοὶ περικάλυπτον τὰ πάντα. Κατὰ πρῶτην φῶρὰν εἶδον τοιοῦτον φωτεινὸν καὶ μέγα θέαμα εἰς τοσούτην ἐκτασιν. Τοῦτο δὲ ἐπαυλαυμάνεται κατ' ἔτος.

Μετὰ τὴν ἑορτὴν ταύτην ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐργασίαν μου, ἐπισκεφθεὶς τοὺς διαφόρους κολοῦς μου φίλους καὶ συνδρομητὰς ἵνα κατόπιν τοῦτου ἀπέλθω εἰς Ρωμουσίαν καὶ ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Γαλαζίου μεταβῶ εἰς Ρωσσίαν πρὶν ἢ με καταλάβῃ ὁ χειμῶν, ὡς ἄλλοτε, καὶ δυνηθῶ νὰ ἐπισκεφθῶ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Κριμαίας, ὅπου πολὺς καὶ καλὸς Ἑλληνιστὸς πληθυσμὸς ὑπάρχει.

Εἶδον καὶ πάλιν τοὺς κυρίους Ι. Ζωγράφον, κάλλιστον τραπεζίτην καὶ ὁμογενῆ, γαμβρὸν τοῦ ἐν Γαλαζίῳ εὐκαταστάτου καὶ ἀξιολόγου μεγαλεμπόρου, κεφαλλῆνος, κ. Ν. Ἀθανασοῦλη ὅστις πάντοτε μοὶ παρέχει ἀκριβῆ δαίγματα τῆς εἰλικρινοῦς αὐτοῦ φιλίας καὶ συμπαιθίας, τὸν κ. Κ. Στρογγύλον, ἔμπορον μὲ ὄραϊον κατάστημα ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Πέρα, εὐγενέστατον καὶ φιλοτιμώτατον νέον μὲ σπάνια προσόντα ἀγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς, καὶ ὅστις τυγχάνει φιλομουσώτατος καὶ φιλοπρόσδος, τὸν κ. Α. Χρηστοδούλου, ἐργαστικὴν ζαχαροπλαστικῆς, οὗτινος τὰ ἐκτακτα καὶ περίφημα λουκούμια φημιζονται τόσον πολὺ καὶ κάμνουσι μεγάλην ἐξαγωγήν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἰδίως εἰς Ἀγγλίαν, τὸν κ. Θ. Μονελλῆν, διακεκριμένον ἰατρὸν καὶ κάλλιστον φίλον, μεθ' οὗ καθ' ἑσπέρας συνηνητόμεθα εἰς τὸ ἐν Μνηματῆσι φαρμακείῳ τοῦ ἐπίσης καλλι-

στοῦ καὶ εὐγενεστάτου φίλου κ. Γκινιόλη, μεθ' ὧν συνεζητοῦμεν περὶ πνευματισμοῦ καὶ ἄλλων ἀντικειμένων, τὸν κ. Γ. Ζωγράφον, μεγαλέμπορον ναυτικῶν εἰδῶν ἐν Γαλατῆ, ἀξιολογώτατον καὶ φιλόμουτον ἄνδρα, ὅστις ἔνεκα τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς φιλοπροόδου ἱκανότητος του κατήρτισε κατάστημα τέλειον, ἀμιλλώμενον πρὸς ὅλα τῆς Ἀνατολῆς, καὶ φημιζόμενον διὰ τὴν ἀκριβείαν, τάξιν καὶ ἐντέλειάν του εἰς ὅλα, ἐν γένει. Ὁ κ. Ζωγράφος τυγχάνει ἀνὴρ καλῆς μορφώσεως καὶ ἀρετίας ἀνατροφῆς. Ἐπεσκέφθη ὁμοίως καὶ τὸν κ. Α. Συγγρὸν, φαρμακοποιὸν καὶ φαρμακέμπορον, ὅστις διατηρεῖ μέγα κάλλιστον φαρμακεμπορεῖον ἐν Πέρα καὶ τὸν ὅποιον πρὸ ἔτους τυγχάνοντα συνδρομητὴν τῆς «Φύσεως», δὲν ἐγνώριζον προσωπικῶς. Μὴ εὐρὼν αὐτὸν ἐν τῷ καταστήματι του περιεργάσθη αὐτὸ καὶ εὖρον ἐφάμιλλον πρὸς τὰ τῶν κ. κ. Καρτερᾶκη καὶ Βουσιᾶκη, Ἀθῆναις διότι διατηρεῖ καὶ χημεῖον, ἐνῶν κατασκευάζονται χημικὰ προϊόντα καὶ ἐπήνεσα τὴν τάξιν, τὴν ἀκριβείαν καὶ τὸ φιλοπρόσδοτον τοῦ ἀνδρός, σχημακτίσας πρὶν τὸν γνωρίσω, τὴν καλλίστην ιδέαν περὶ αὐτοῦ. Καὶ ὄντως μετ' ὀλίγον προσῆλθε καὶ δὲν ἠπατήθη. Εἶναι ἀνὴρ τριακονταετής, εὐσωμος, ἀξιοπρεπῆς καὶ σοβαρός.

— Θαυμάζω τὴν φιλοπονίαν σας τῷ λέγω.

— Διατί; μοὶ ἀπαντᾷ.

— Διότι σὺς ἐζήτησα τρίς καὶ πάντοτε μοὶ ἔλεγον, ὅτι κατηγίνεσθε εἰς τὸ χημεῖον καὶ ὅτι ἔργεσθε περὶ τὴν μεσημβρίαν.

— Ἀκριβῶς. Τὶ νὰ κάμω, ἔχω βαρὺ φορτίον καὶ πρέπει νὰ τὸ σηκώσω.

— Τοῦτο σὺς τιμᾷ;

Εἰς Κωνσταντινούπολιν, μεγαλόπουλιν καὶ μεγαλειπύουλον ἄστὺ μέρος πολυκατοικητόν καὶ πολυποικίλον ἀπαρτιζόμενον ἀπὸ πολυαριθμοῦς συνοικίας καὶ διαμερίσματα πόλιν καταλαμβάνουσιν πολλὰς διαφόρους ἐκτάσεις ἐν τῇ ξηρᾷ καὶ τῇ θαλάσσει καὶ συγκαμμένη ἀπὸ λόφους καὶ κατοπερεῖας, ἀκτῆς καὶ κοιλπίσκους δέον ὡς διαδύτης καὶ ἐπισκέπτῆς νὰ διατρέχητε αὐτὴν κατὰ τὰς περιστάσεις ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον καὶ φυσικῶς νὰ μεταχειρίζεσθε ὅλα τὰ ὑπάρχοντα μέσα τῆς συγκοινωνίας τῆς, οἷον τὰ μικρὰ τῆς ἀμάξης καὶ τὰ πελώρια τράμ τῆς μὲ τοὺς μεγάλους ἀραβικοὺς ἵππους των, ἀνερχομένους τὰ φοβερὰ ὑψώματα, τὰς ἐπιμήκεις στενοσειδέας λέμβους τῆς καὶ τὰ ἀτμῆρη σκάφη τῆς, πολλὰκις δὲ τὴν ὑπόγειον καὶ ἐπιφθον σήραγγά τῆς, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς ἀκαμάτους πόδας σας, διότι οὗτοι θὰ σὺς ὠφελήσωσι περισσότερο ἢ τὰ τεχνητὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας τῆς καθόσον, εἰρήσθω παρησιᾶ, ἡ Κωνσταντινούπολις κυρίως εἶναι πόλις τῶν ποδῶν καὶ οὐχὶ τῶν τροχῶν ἔνεκα τῆς ἀκανονίστου καὶ ἀρίθμου διασκευῆς τῆς,

τῶν στενωπῶν καὶ μεγάλων ἀνωφερειῶν ἢ κατωφερειῶν τῆς. Δὲν εἶναι ὅπως ἡ βρωμούπολις καὶ ἐντομούπολις, ἀλλ' εὐκολούπολις καὶ ἐπιπεδοπούλις τοῦ Κέρου, ἦν δύνασθε νὰ διατρέχητε ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀποστάσεις καὶ διευθύνσεις ἐφ' ἀμάξης ἢ διὰ τοῦ τράμ ἀκόπως ὅλας καὶ ἀνεξόδως.

Καὶ ὡς τοῦτου δέον συντόμως ν' ἀναπαύσθε καὶ τοῦτο πράττουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι, ἀρχίζοντες τὰς ἐργασίας των τὴν δεκάτην ὥραν τῆς πρωῆς καὶ ἀποσυρόμενοι ἀπὸ τῆς 4 ἢ τὸ πολὺ 5 μ. μ. εἰς τὰς ἐξοχάς, ἐνθα διαμένουσιν ἢ τὰ περιχώρα καὶ τὰ ποικίλα τῆς πόλεως κέντρα καὶ κρενεῖα.

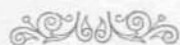
Τὴν μεσημβρίαν ἀπεσυρόμενη εἰς τὸ ὄραϊον Ξενοδοχεῖόν μου, τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, τὸ ὅποιον ὁμοιάζει μὲ οἰκογενειακὸν ἄστυλον καὶ ἐπρογευάτιζον εἰς ὄραϊαν αἴθουσαν μετὰ διαφόρων κυρίων καὶ οἰκογενειῶν, διότι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο προτιμᾶται διὰ τὴν κεντρικὴν θέσιν του, καθαρύτητα, μαγειρικὴν, ὄραϊαν ἐπίπλωσιν τῶν δωματίων κ. λ. καὶ κατόπιν ἀνεπαυδύμενη ἐπὶ δύο ὄρας, διότι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὡς προείπον, ἀπὸ τῆς 2—4 μ. μ. τὰ πάντα ἀργοῦν καὶ καθυβδούν, τὸ δὲ ἑσπέρας μετὰ τὸ γεῦμα ἐπίσης, ὁσάκις δὲν μετέβαινον εἰς τὸ θέατρον ἢ δὲν ἤμην προσκεκλημένος ἄλλοθι ἔμεινον ἐκεῖ, συνεζήτουν μετ' ἄλλων ἢ μετέβαινον εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ξενοδοχείου ὅπου συνεκεντροῦντο οἱ λοιποὶ καὶ ἐκ τῶν κυριῶν καὶ δεσποινιδῶν τινὲς ἔκρουον τὸ κλειδοκύμβαλον καὶ ἄλλα ἤθρον. Καὶ οὕτω διηρχόμην τὰς ἐπιλοίπους ἡμέρας καθ' ἃς ἔμεινα ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὴν ἐπαύριον ἐπεσκέφθη τὸν κ. Περ. Φούλιαν, παλαιὸν φίλον καὶ συνδρομητὴν τῆς Φύσεως, ἀξιόλογον νέον καὶ φιλομαθῆ, μεθ' οὗ ἀρέσκειται τις νὰ συζητῇ καὶ ὅστις μὲ ἐκράτησε νὰ συμπάγωμεν εἴτα δὲ τὸν κάλλιστον δερμακτέμπορον καὶ φιλογενῆ πατριώτην κ. Νικ. Βασιλάκη, ὅστις πάντοτε δεικνυται πρόθυμος καὶ εὐγενῆς εἰς πᾶσαν ἐθὴν περὶστασιν, τυγχάνει δὲ καὶ ἀντιπρόσωπος μεγάλου δερμακτεμπορικοῦ ἀμερικανικοῦ οἴκου, καθ' ἅπαντα τὴν Εὐρώπην, καὶ μετὰ ταῦτα διερχόμενος τὴν ὁδὸν τοῦ Τράμ, ὅπως ἀνέλθω εἰς Πέραν ἔστην πρὸ τοῦ φαρμακείου τοῦ Ἰω. Καλογρίδου ἀνδρός τὰ μάλα διασκεδαστικοῦ καὶ περιέργου.

Ἀγαπᾷ τὴν ἐξοχὴν, ἐνθα καὶ διαρκῶς διαμένει, τὸ κυνήγιον, ὅπου συχνὰ τὸ θέρος μεταβαίνει, ἀλλὰ ἀγνοᾷ καὶ ἂν φέρῃ καὶ τοιοῦτον, τὰς μακρὰς ἐνδικεφερούσας συζητήσεις, τὴν καλοπέρασιν, τὴν ἡσυχίαν του, τοὺς εὐφρεῖς καὶ ζωηροὺς φίλους καὶ . . . κ. λ. διάφορα ἄλλα πολλὰ καὶ ἂν τύχη καὶ εἴσθε τῆς διασκεδαστικῆς του δὲν σὺς ἀφίνει νὰ φύγετε. Ἠναγκάσθη νὰ τῷ ὑποσχεθῶ, ὅτι τὴν ἐπαύριον θὰ μετέβαινον νὰ πῶμεν μαζὺ τὸν

καφέ εις τὸ φαρμακείον του, διὰ νὰ ἀπέλθω. Ἐίπε ἐν τούτοις εὐχάριστος ἄνθρωπος καὶ εὐπροσηγόρου συμπεριφορᾶς, διασκεδαστικὸς δὲ καὶ φιλομειδῆς εἰς τὰς ἐξοχικὰς του διαχύσεις.

(Ἀκολουθεῖ).

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Ἦλθον εἰς γάμον ἐκ σφοδρῶ ἔρωτος πρὸς τὴν Ἰουλιέταν. Τὴν ἠγάπων δὲ ἐμπαθῶς, ἰδίως ἐφ' ὅσον διήρκεσεν ἡ Σελήνη τοῦ μέλιτος καὶ κατὰ τι ἐπὶ πλέον. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὅπως ὄλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου παρέρχονται ταχέως, ἦλθε καὶ ἡ ὥρα τοῦ κόρου, ὅτε φεῦ! μετ' ἀδιαφορίας ἠτένιζον πρὸς τὴν γυναῖκα μου καὶ ἐνόμιζον, ὅτι εἶχε παρέλθει ἡ πρὸς τὴν τόσον ἀγαπητὴν μου σύντροφον γλυκεῖα ἀφοσίωσις. Ἦτο σφάλμα μου καὶ τοῦτο συμβαίνει, ὅταν ἀπαξ συζευχθῆ τις ἐξ ἔρωτος γυναῖκα.

Ἡ Ἰουλιέτα ἐνοήσασα τὴν ἀδιαφορίαν μου, προσεπάθησε παντοιοτρόπως νὰ με προσελκύσῃ, ἀλλ' εἰς μάτην. Οὐδὲν τῆς τέχνασμα ἠδύνατο νὰ με φέρῃ πρὸς αὐτήν. Παρατηρήσασα ὅθεν, ὅτι μᾶλλον διὰ τοιούτων μέσων ἠξάνετο τὸ πρὸς αὐτὴν μίσος μου, φαίνεται, ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴ ἀποφασιστικὸν μέρος· καὶ ὁμολογῶ, ὅτι τοῦτο μ' ἠχάριστήσε. Ἐθεώρουν αὐτὴν πάντοτε ὡς τιμίαν γυναῖκα καὶ ὅ,τι καὶ ἂν ἔπραττε, δὲν τὴν ὑποπτεύοιμι ὀλοτελῶς, μάλιστα δὲ καὶ ἐκοιμούμην ὅλως ἐξησφαλισμένος καὶ ἀμερίμνος, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς τιμῆς.

Ἐν τούτοις μετὰ τινὰ χρόνον αἱ ἐνδυμασίαι τῆς, ἡ ἀδιαφορία τῆς πρὸς με καὶ αἱ συχναὶ ἐπισκέψεις πρὸς φίλας με ἀνησύχησαν. Ἰδίως τὰ πολλὰ ἀρώματα, ἅτινα μετεχειρίζετο καὶ οἱ ζωηροὶ καὶ ἀνήσυχοι ὀφθαλμοὶ τῆς μοὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν πρὸς ὑποψίας.

Ἀλλὰ πάλιν τὸ παρελθὸν τῆς καὶ ἡ ἔλλειψις ἐνδείξεων μ' ἐπανάφερον εἰς τὴν γαλήνην, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἡ ἐσπευσμένη ἐξοδος τῆς ἐκ τῆς οἰκίας, μ' ἔκκαμε νὰ σκεφθῶ πολὺ.

«Ἀπαίτεται πλειότερα προσοχή, εἶπον κατ' ἐμαυτὸν, ἡ γυνὴ αὕτη θὰ διέρχεται κρίσιν».

Ἐν τῷ βῆθει ἐν τούτοις ἡμῖν ἡσυχώτατος. Ἀλλ' ἡ παρατεινομένη ἐξέλιξις τῆς Ἰουλιέτας, ἥτις βαθυμῶδον ἐλάμβανε ἀπροσδοκῆτους διαστάσεις, μὲ ἐτάραττε συχνάκις. Ἐξήρχετο δὲ συχνότερον, ἐπανήρχετο ἀργὰ, πάντοτε βεβιασμένη καὶ ἐνίοτε μοὶ ἀπῆντα διληματικῶς.

Ἡ ἀνησυχία μου ἡμέραν τινὰ μὲ ἔκκαμε νὰ τῇ ἀποτείνω παρατηρήσεις, ἀλλ' ὅποια ἡ τρομερὰ ἐπακολουθήσασα σκηνή, ὅτε ἐν τῷ θυμῷ τῆς μοὶ ἔλεγεν:

— Ἐίσαι εἰς ἄθλιος καὶ ποταπὸς ἀνὴρ, ἐνῶ δὲν ἐνδιαφέρεσαι πλέον διὰ τὴν γυναῖκα σου

καὶ τὴν ἐγκαταλείπεις εἰς τὴν διακρίσιν τῆς, τολμᾶς νὰ τῇ ἀποτείνης παρατηρήσεις. Δὲν σοὶ ἐπιτρέπω ἄλλοτε τοῦτο, ἀνευ σοβαρῶν ἐνδείξεων.

Ἐσιώπησα, ἀφοῦ ὁμολόγησα ἐμαυτὸν ἠτημένον. Ἀλλ' ὅποια ὅμως ὑπῆρξεν ἡ ταραχή μου, ὅτε ἐσπέρᾳ τι θελήσας νὰ τὴν ἀσπασθῶ, ἠσθάνθην ζωηρὰν ὁσμὴν καπνοῦ ἐκ τῆς κόμης τῆς ἀπορρέουσας.

Ἐγὼ οὐδέποτε ἐκάπνιζον καὶ φυσικῶς δὲν ἠπατώμην, ὅτι ὁ καπνὸς ἐξ αὐτῆς προήρχετο. Ἠγανάκτησα ἀμέσως, τὸ αἶμα μου κατέκλυσε τὴν κεφαλὴν καὶ θὰ παρεφερόμην, ἂν ἡ λογικὴ δὲν με συνεκράτει καὶ ἐν τῇ ραθυμίᾳ μου δὲν ἀπεφάσιζα νὰ συλλάβω σοβαρὰς ἐνδείξεις, ἵνα καὶ πάλιν μὴ δικαιολογηθῆ ἐντέχνως.

Ἐσφράνθην αὐτὴν ἐκ νέου καὶ ὁσμὴ καπνοῦ περιέβαλλε ταύτην εἰς τὸν λαϊμόν, τὸ στήθος, τὴν κεφαλὴν.

Θὰ ἤμην βλάξ ν' ἀμφιβάλλω περισσότερον περὶ τῆς ἐνοχίας τῆς Τὴν ἠρώτησα μόνον ποῦ ἦτο καὶ προσεποιήθην ἀδιαφορίαν.

— Σήμερον ἤμην εἰς τῆς θείας μου, μοὶ ἀπαντᾷ ἡσύχως, ἥτις κακοδιαθετεῖ, ἀλλὰ μήπως ἐγὼ σ' ἐρωτῶ, ποῦ πηγαίνεις;

Τὴν ἐπαύριον ἡ αὐτὴ ὁσμὴ τοῦ καπνοῦ καὶ χωρὶς νὰ χάσω καιρὸν, μισθῶν δύο παῖδας με τὴν ἐντολὴν νὰ φυλάττουν καθ' ἐκάστην ἐξωθὴ τῆς οἰκίας μου καὶ νὰ μοῦ λέγουν, ποῦ μεταβαίνει ἡ σύζυγός μου.

Μετὰ δύο ἡμέρας λαμβάνω παρ' αὐτῶν θετικὰς ἐνοχοποιητικὰς ἐνδείξεις. Ἡ Ἰουλιέτα τακτικῶς μετέβαινε μετὰ μεσημβρίαν εἰς ὀρισμένην ὥραν εἰς οἰκίσκον τινὰ τῆς ὁδοῦ Κλισύ, πότε μόνη καὶ πότε συνοδευομένη ὑπὸ τινος ξανθοῦ, μικροσώμου Κυρίου.

Ἄνευ ἀναβολῆς ἐκοινοποίησα τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν ἀστυνόμον τῆς συνοικίας καὶ τῇ συνοδείᾳ τούτου μετέβην τὴν ἐπομένην εἰς τὸ ὑποδειχθέν μέρος, ὅπως τὴν συλλάβωμεν ἐπ' αὐτοφύρῳ, καὶ ἐφαρμόσω κατ' αὐτῆς τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενα.

Μόλις ἐφθάσαμεν ἐξωθὴ τοῦ ὑποδειχθέντος μέρους, οἱ παῖδες ἐντολεῖς μοῦ μὲς εἰδοποίησαν ὅτι οἱ ἐνοχοὶ ἦσαν ἤδη ἐντός.

Ἡ ἀγανάκτησίς μου εἶχε φθάσει εἰς τὸ κατὰ κύριον καὶ ἠτοιμαζόμεν νὰ σπάσω διὰ ποδοκτυπημάτος τὴν θύραν, ὅτε ὁ ἀστυνόμος παρεμείρισας με, ἔθεσε τὴν ταινίαν ἐπὶ τοῦ βραχιονοῦ του καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν. Μετὰ μικρὰν θορυβώδη κίνησιν καὶ ἀδημονίαν τῶν ἐντὸς εὐρισκομένων, ἡ θύρα ἠνεώχθη καὶ μία γυνὴ ἀτάραχος, γαληνωτάτη καὶ ἀσκεπῆς ἐφάνη ὀπισθεν αὐτῆς. Ἦτον ἡ σύζυγός μου.

Ὁ ἀστυνόμος τότε ἀμέσως ἐξέθετο τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς μας ἐκεῖ καὶ εἰς ἐμὲ συνέστησεν ὑπομονὴν καὶ γαλήνην. Ἀλλὰ ποῦ νὰ

ἡσυχάσω, ἐνώπιον τοῦ ἐγκλημάτος! Ἡ σύζυγός μου ἤρχισε νὰ διαμαρτύρεται σφοδρῶς, ὑπερασπιζομένη τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀθωότητά τῆς. Ἐγὼ τότε ἐπροχώρησα βήματά τινα καὶ περιέφερα τὰ βλέμματά μου κύκλωθι, ὅπως ἀνακαλύψω τὸν ἐνοχον ἀλλ' οὐδαμοῦ τίποτε.

— Βεβαίως δὲν εἶσθε μόνη ἐδῶ, Κυρία, τῇ λέγει τότε ὁ ἀστυνόμος σοβαρῶς.

Αὕτη ἀνήγειρε μετὰ στόμφου τοὺς ὄμους καὶ ἐγὼ τότε εἰσέδυσα ἐσπευσμένως εἰς τὰ παρκαίμενα δύο δωμάτια μεθ' ἧ ὑπῆρχε καὶ αὐλὴ καὶ κηπᾶριον.

Ὁ ἀστυνόμος φοβηθεὶς ἀπευκταῖον, μὲ ἠκολούθησεν ἐκ τοῦ πλησίον. Εἰς τὴν αὐλὴν ἐκθήθητο κύριος τις, καπνίζων.

— Ἀθλίε, τῷ λέγω, κατὰ κληθεὶς ἀμέσως ἐκ λύσεως.

— Γαλήνη! ἡτυχία! μοὶ λέγει ὁ ἀστυνόμος λαμβάνων με ἐκ τοῦ βραχίονος.

Εἰς σιδηρουργός, ὃν εἶχομεν λάθει μεθ' ἐκῶτων, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, ἂν εὐρίσκομεν θύρας ἢ ἄλλα προσκόμματα κεκλεισμένα, ἀνέωξε ἅπαντα τὰ διαμερίσματα, ὅπως βλέπωμεν κλειότερον.

Αἱ κλῖναι εὐρίσκοντο ἐν καλῇ καταστάσει, ὅπως ὄλα τὰ ἐπιπλα καὶ ἐν τάξει καὶ καθαριότητι, οὐδὲν δὲ τὸ ἔκτροπον παρουσιάζοντα.

— Τί θέλετε ἐδῶ, Κύριε, ἐρωτᾷ τὸν καπνίζοντα Κύριον ὁ ἀστυνόμος... Τί κάμνετε ἐδῶ, σεῖς;...

— Τὸ βλέπετε, καπνίζω, ἀπαντᾷ ἀταράχως ὁ Κύριος, ἀποκρύπτων ἐπιτηδεῖως τὸ πρόσωπόν του διὰ μικρᾶς στροφῆς.

Ἐγὼ δὲν ἠδυνήθην νὰ ὑποφέρω τὸν αὐθάδη καὶ ἐχύθην κατ' αὐτοῦ, ὅπως τὸν κτυπήσω, ὅτε αὐτὸς φοβηθεὶς, ἐγείρεται καὶ σπεύδει πρὸς τὸ δωμάτιον. Τὸν ἀκολουθῶ, ὁ ἀστυνόμος κρατῶν με ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ φορέματός μου, πρὸς ἀποσοδῆσιν ἀπευκταίου, μὲ συνοδεύει, ἐκεῖνος τρέχει ἀπὸ δωματίου εἰς δωματίον, εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τὰν ἀπάλιν ὄλον τὸ οἶκον καὶ ἐγὼ κατόπιον του· πάντες τρέχομεν καὶ φωνάζομεν, ὡς τρελλοί, ἡ σύζυγός μου τραβᾷ τὴν κόμην τῆς καὶ μοῦ φωνάζει ἀτί εἶναι αὐτὰ καὶ τί κάμνω ὁ σιδηρουργός μένει ἐκπληκτος, ὅτε τέλος σταματῶμεν πάντες εἰς μίαν γωνίαν τοῦ μικροῦ κήπου καὶ παρατηροῦμεν ἀλλήλους ἐκπληκτοί.

— Νὰ σεῖς εἶπω ἐγὼ, τί συμβαίνει, λέγει τότε ἡ σύζυγός μου, ἐπεμβαίνουσα. Θὰ ἔχανον ἐντελῶς τὸν ἀνδρα μου, ἂν δὲ κατέφευγον εἰς σατανικὸν σχέδιον. Πρέπει νὰ γνωρίζετε καὶ βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ τὸ γρωρίζετε, ὅτι ὄλοι οἱ ἄνδρες μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς δύο ἢ τὸ πολὺ τριῶν ἐτῶν ἀρχίζουν νὰ βραδύνωνται τὰς συζύγους των, ν' ἀδιαφορῶσι πρὸς αὐτάς καὶ τέλος νὰ τὰς ἐγκαταλείπουν, ὅταν πρὸ πάντων στεροῦνται τέκνων. Εἰς τὴν ἰδιοφυίαν λοιπὸν τῆς συζύγου ἐναπόκειται νὰ εὕρῃ

τὸ μέσον τῆς συζυγικῆς ἐπαναφορᾶς καὶ ἀρμονίας! Ὄβτω καὶ ἐγὼ εὐρεθεῖσα πρὸ τοῦ ἀπροχωρήτου, ἀπεφάσισα νὰ ἐρχωμαι ἐδῶ εἰς τῆς θείας μου διὰ ν' ἀναγκασθῆ ὁ σύζυγός μου νὰ με ζυλοτυπῇ καὶ ζητῇ, μεταχειρισθεῖσα διάφορα μέσα.

— Καὶ ὁ κύριος, ὅστις κρύπτει τὸ πρόσωπόν του;

— Εἶναι ἡ θεῖα ἐπὶ τούτῳ μεταμορφωθεῖσα, πρὸς περισσοτέρην ἐπιτυχίαν.

Ὁ ἀστυνόμος ἐξέεπασεν εἰς γέλωτας, ὁ σιδηρουργός, ἀφοῦ καλῶς τὸν ἐπλήρωσα, ἔφυγεν εὐχαριστημένος, ἐγὼ δὲ μείνας μόνος μετὰ τῶν γυναικῶν, ἐκάθησα εἰς τὸν κήπον ἐνούσιασμένος, ὅτι ἐδίδετο λύσις μᾶλλον τοιαύτη καὶ ἱκανοποιητικὴ δι' ἀμφοτέρους.

— Ἐπειτα; ἐρωτᾷ ὁ φίλος μου.

— Ἐπειτα, θὰ πιστεύησ; ἔλαβον τοιοῦτον ἐνδιαφέρον περὶ τῆς συζύγου μου, ὥστε τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐπεχειρήσαμεν μακρινὸν ταξίδιον εἰς Ἰταλίαν καὶ ἤδη ζῶμεν πολὺ ἡγχαρημένοι.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ροῦς

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Διὰ τὰς προερχομένας ὑπολήψεις ἀπὸ τῆς τιμιότητος καὶ ἱκανότητος, ἡ συγκοφαντία μόνον ὡς χωνίον, ἀπὸ τοῦ ὁλοῦ ἐξέρχονται καθαρότεραι, χρησιμεύει.

Ἡ ἀριθμητικὴ εἶναι καλὴ εἰς τοὺς ἔχοντας συμφέρον νὰ γδύνουν τὸν ἄλλον.

Ὁ καλὸς καὶ ἐπιτιμὸς ἀνὴρ τὴν συνειδητοῦ του μεταχειρίζεται ὡς μέτρον καὶ σταθμᾶ.

Ὁ ἄνθρωπος ἔχει δύο ὀφθαλμούς, τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς. Διὰ τοῦ πρώτου βλέπει τὸ κακόν, διὰ τοῦ δευτέρου τὸ καλόν.

Χριστιανὸς λέγεται ἐκεῖνος, ὅστις ὑποχωρῶν εἰς τὰς ἐπιταῖς ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκας, προστρέχει εἰς τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων.

Ἐὰν θέλῃ ὁ κόσμος νὰ ἐκφῆσῃ καλὴν κρίσιν περὶ σοῦ, ἐκφράξου κελῶς καὶ συμπαθητικῶς διὰ τοὺς ἄλλους.

Ἡ κλωστή διὰ τῆς ὁποίας ὑφαίνομεν τὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ βίον μας, εἶνε τόσον ἀδύνατος, ὥστε καὶ ὁ ἐλάχιστος ἀνεμὸς τὴν διαρρηγνύει καὶ μένομεν γυμνοί.

Φοῖς

Η ΕΚΚΥΒΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Γενομένης τής εφετεινής εκκυβεύσεως των λαχείων τής «Φύσεως» κατά τὸ σύνθημα ἐν τοῖς γραφείοις ἡμῶν καὶ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐκλεγείσης μεταξὺ τῶν προσελθόντων συνδρομητῶν μας, ἔλαχον οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοί, οἵτινες κερδίζουσι τὰ κάτωθι ἀναφερόμενα ἀντικείμενα.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς 1605 τοῦ ἐν Ἀλεξανδρᾶ κ. Δ. Φακίρη ἐκέρδισε τὸ χρυσοῦν ὠρολόγιον.

Ὁ δευτέρος ἀριθμὸς 2002 τοῦ ἐν Μελίτη κ. Π. Κοκκίνου, ἐκέρδισε τὴν ἐπιτραπέζιον συσκευήν.

Ὁ τρίτος ἀριθμὸς 1988 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Ν. Γιαννίκου ἐκέρδισε τὴν φωτογραφικὴν μηχανήν.

Ὁ τέταρτος ἀριθμὸς 1845 τοῦ ἐν Κωνσταντινῶν κ. Περ. Σταλίου ἐκέρδισε τὸ ὄπλον τοῦ κυνηγίου.

Ὁ πέμπτος ἀριθμὸς 1404 τοῦ ἐν Πειραιεῖ κ. Κ. Βασιλείου ἐκέρδισε τὴν ἐλασιγραφίαν.

Ὁ ἕκτος ἀριθμὸς 114 τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Χαρ. Μοστράτου ἐκέρδισε τὴν χρηματοθήκην.

Ὁ ἕβδομος ἀριθμὸς 1891 τοῦ ἐν Τριπόλει κ. Βασ. Μαλικοπούλου ἐκέρδισε τὸ ἀνθοδοχεῖον.

Ὁ ὄγδοος ἀριθμὸς 78 τοῦ ἐν Πάτραις κ. Γ. Σημαντήρα ἐκέρδισε τὸ ἐπίχρυσον λεύκωμα.

Ὁ ἕνατος ἀριθμὸς 1740 τοῦ ἐν Ρώμῃ κ. Κρ. Μοσχοπούλου ἐκέρδισε τὸ λεξικὸν Ραγκαβῆ.

Ὁ δέκατος ἀριθμὸς 2004 τοῦ ἐν Πόρτ-Σαῖδ κ. Γ. Πέρβελη ἐκέρδισε τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους.

Ὁ ἑνδέκατος ἀριθμὸς 93 τοῦ ἐν Πόρτ κ. Κυρ. Βακίρη ἐκέρδισε τὴν ἐλασιγραφίαν τοῦ Περθενώως.

Ὁ δωδέκατος ἀριθμὸς 60 τοῦ ἐν Σύρω κ. Ἀγ. Μαρτιολέτου τὴν ἐπίχρυσον καρφίδα.

Ὁ δεκάτριτος ἀριθμὸς 248 τοῦ ἐν Ὀδησσῷ κ. Σμ. Βελαίτη τὴν ζώνην τοῦ συρμού.

Ὁ δεκάτεσς ἀριθμὸς 1293 τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ κ. Νικ. Φοντριέρη τὸ ζατρίκιον.

Ὁ δεκάτεσς ἀριθμὸς 2004 τοῦ ἐν Βοστώνη κ. Λεων. Μαμούρη τὸ δοχεῖον ἐπισκεπτηρίων.

Οἱ πέμτε ἀκόλουθοι ἀριθμοὶ 1385, 1343, 1978, 1242, 1379, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν μέγα χρυσόδετον βιβλίον.

Οἱ εἴκοσιν ἐπόμενοι ἀριθμοὶ, 1863, 1285, 1987, 1840, 1924, 1294, 1818, 107, 1529, 1215, 1895, 1307, 201, 1502, 1815, 1807, 1570, 1241, 1555, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν κρυστάλλινον μελανοδοχεῖον.

Οἱ εἴκοσιν ἐπόμενοι, 2003, 1304, 1860

1259, 1292, 1822, 1958, 1211, 1531, 202, 1201, 1999, 1522, 1249, 1530, 1218, 1549, 1924, 1247, 671 ἐκέρδισαν ἀνὰ μίαν ὠραϊκὴν εἰκόνα.

Οἱ τεσσαράκοντα ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 2001, 1827, 1322, 1951, 1883, 2005, 1834, 1867, 108 1540, 1512, 1342, 2012, 1336, 1962, 1852, 1956, 110, 1546, 763, 1562, 1826, 1578, 1877, 1311, 1853, 1335, 1510, 1400, 1527, 1811, 1309, 1935, 1222, 1298, 1952, 1857, 200, 1891, 1402, ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἱστορικὸν βιβλίον.

Καὶ οἱ διακόσιοι ἐπόμενοι ἀριθμοὶ 101, 1539, 1394, 767, 3441, 2023, 1837, 667, 1519, 1820, 1874, 180, 1913, 167, 1864, 554, 1274, 143, 1897, 640, 598, 1271, 175, 667, 1606, 172, 1647, 808, 557, 1947, 884, 105, 1232, 550, 1944, 551, 1898, 1551, 1960, 2008, 1993, 886, 1589, 2018, 182, 1859, 236, 1520, 762, 1559, 1851, 1547, 1245, 1848, 117, 1231, 92, 1954, 227, 1899, 105, 1337, 860, 1872, 62, 1809, 669, 1416, 691, 671, 1852, 270, 134, 1253, 1278, 1807, 547, 1251 1581, 3442, 1558, 1402, 1583, 559, 1544, 1203, 1238, 1405, 766, 1568, 192, 1955, 1861, 101, 1228, 222, 1212, 1208, 1205, 1396, 1219, 1824, 1380, 788, 1571, 148, 1327, 558, 122, 1538, 2008, 1805, 1326, 1243, 144, 1504, 1940, 536, 1382, 250, 1256, 1387, 1925, 1524, 1969, 211, 1975, 1431, 1966, 2013, 1805, 147, 1653, 121, 1202, 1528, 751, 1990, 125, 1383, 1841, 1563, 1876, 127, 1380, 1654, 1509, 2011, 1557, 109, 1545, 1216, 130, 1348, 1932 1334, 289, 1299, 1655, 1977, 1286, 1297, 2007, 1300, 218, 1322, 1287, 1656, 1338, 1926, 897, 1295, 2000, 1203, 1952, 1327, 2014, 1987, 199, 1350, 133, 1892, 1275, 1896, 216, 694, 1692, 630, 1854, 1279, 223, 1980, 242, 54, 640, 772, 1417, 1810, 3440, 1222 ἐκέρδισαν ἀνὰ ἓν ἀντικείμενον τῆς ἐκλογῆς τοῦ κερδαίνοντος, ἀξίας φρ. 5.

Παρακκλῶνται ἐπομένως οἱ κερδισάντες εἰς τὴν κλήρωσιν ταύτην νὰ μᾶς δηλώσωσι τοῦτο συναποστελλόντες καὶ τὴν ἀπόδειξιν, ἐφ' ἧς σσημειώται ὁ ἀριθμὸς των.

Ἢ Διεύθυνσις

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ

— Μὰ ὄλο τὸν Βασιλικὸν ὕμνον θὰ παίζωμεν ; — Ἔτσι εἶναι νόμος. Ἄμὰ βλέπετε τὸν Βασιλῆα, τὴν Σημαία, τὸν Ὑπουργὸ καὶ... — Καὶ... τώρα ποῖος περνᾷ ; — Ἄ, ναι, κανεὶς... παύσετε.

— Βρὲ παιδιά, κутτάζετε νὰ μῶθητε γυμνάσια, γιατί ἡ πατρίς ἀπὸ σᾶς περιμένει. — Ἄμ ἐμεῖς, κύρ λογιᾶ, ποσπον καιρὸν θὰ μείνωμας ἐδῶ, γιὰ νὰ περιμένῃ ἡ πατρίς; Αὔριον δὲν ἀριέμεθα

— Ἔτσι, ἀπαράλλακτα, ὅπως χορεύουν οἱ ἀρκοῦδες... — Ἄμ βέβαια, μήπως ρε σᾶς, ἐμεῖς δὲ μαθαίνομας καὶ τῆς ἀρκοῦδες νὰ χορεύουν ;

— Μ' αὐτὸ τὸ κρῦο νὰ πηγαίνωμεν μόνοι, χωρὶς τὸν δεκανέα μας... — Τί τσαμπουνᾶς ρε ; αὔριον καὶ σὺ θὰ μᾶς κάνεις τὰ ἴδια. Τάχα δὲ ξερούμας, γιατί θέλεις νὰ γίνης δεκανέας ;

— Μίσα στὸ φρέσκο, παληάνθρωπε... — Ἄμ πάλι θὰ κάνης τὸν κόπο νὰ μὲ βγάλῃς γιὰ νὰ μὲ στίλῃς γιὰ δουλειά... ξερεῖς...

— Κύρ λογαγέ, συγγῆρα τοῦτοῦ Ἀνδρούλη μου, εἶναι καλὸς καὶ — Ἄς ἔχει χάρη ἡ Κυρία σου, ποῦ τὴν ἐκτιμῶ πολὺ. Πήγατε.

— Βρὲ, ἔτσι νὰ κάνῃ τὸ σῆμα... — Ἐμεῖς στὸ χωριὸ μου, κύρ λογαγέ, τὸ γωμῶ σε κακὸ νὰ μουντζόνουμε.

— Ἀφέθηκα. Τί χαρὰ τώρα... νὰ ἔτσι θὰ μῶ στο χωριὸ μου, νὰ μὲ δῇ ἡ Μαριώ...

— Ἔσινα θὰ σε μῶω γυμνάσια τώρα, μὰ κутτάζε... καλὰ ρε Φλόξ ἄμ εἶμαι τιμωρία, νὰ φωνάζῃς...

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Μεταξύ δύο ηλικιωμένων.

— Πώς διακρίνεις, Γιώνη τις υπανδρευμένες από τις μη τοιαύτας; αφού είσαι φυσιολόγος.

— Φίλε μου. Η υπανδρευμένη θα σοι το είπη και χωρίς να την ερωτήσεις. Είναι καύχημά της, έστω και αν έχει τον χειρότερον άνδρα. Η ανύπανδρος προσπαθεί να το εννοήσει μόνος σου ως και την θέσιν της. Άλλως τε η πρώτη παραιτηθεί πάντοτε μακράν βαδίζουσα, ενώ η δεύτερα πλησίον.

Και διά τους άνδρας;

— Ο άνήρ, φίλε μου, όταν έχει σύζυγον, περιφέρεται πάντοτε περί τον οίκον του, και σχεδόν διαρκώς είναι σκεπτικός, ενώ ο μη έχων, πλανάται ημέραν και νύκτα εδώ κ' εκεί.

Μεταξύ δύο γονέων.

— Στενοχωρούμαι πολύ, φίλε μου. Φαντάσθημι, έχω εξή μήνας να λάβω επιστολήν από τον υιόν μου. Είναι φοιτητής εις τας Αθήνας και δεν γνωρίζω τί γίνεται.

— Μπα, μη στενοχωρείσαι, γράψε τον ότι του έστειλες 100 δρα. και θα λαμβάνης τέσσαρας τοδλάχιον επιστολάς την εβδομάδα, να σ' ερωτώ πως του τας έστειλες.

— Δεν μου λείπει μίαν άπορίαν, φίλε μου; Άγαπώ τρεις. Ποίαν να εκλέξω ως σύζυγον; δια να μη μετανοήσω;

— Και τας τρεις, διότι εάν πάσης μίαν, την δευτέραν ημέραν του γάμου σου θα μετανοήσης

διά την εγκατάλειψιν της δευτέρας, την δε τρίτην ημέραν δια την εγκατάλειψιν της τρίτης.

Μεταξύ αντιφρονούντων.

— Δεν έχεις δίκαιον, φίλε μου, η άρετή και η ευσέβεια, πάντοτε επιπλέον εις την επιφάνειαν.

— Έχεις λάθος, εγώ γνωρίζω, ότι αι άκαθαροί επιπλέον μόνον εις την επιφάνειαν και όχι αι άρεταί.

Ευγένεια χριστιανού και έβραίου.

— Τι με κυτιάζεις έτσι, ρέ, έχεις διάθεσιν να με φάς;

Και ο Έβραϊος:

— Όχι, Κύριε, μās απαγορεύεται να τρώμε γουρουνίσιο κρέας.

Γυνή τις ήρώτα ένα Κύριον τί είναι ζωή. Οδτιος δέ τή άπήντησεν:

— Η ζωή δια μὲν τους πτωχούς είναι γυνή άσημος και ενδεδυμένη, δια δέ τους πλουσίους ώραία και γυμνή.

— Και δια τας γυναίκας, ήρώτησε και πάλιν.

— Δια τας γυναίκας;... και τα δύο, Κυρία μου.

Μία δήλωσις εις τας έφημερίδας.

«Άπωλέσθη κύων κυνηγετικός χρώματος κανελλί, με λευκά ώτια και ουράν μακράν, από την πλατείαν του Συντάγματος μέχρι της Στοάς Άρσακείου. . . »

ΚΟΛΛΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Το θαυμασίον Κολλύριον του Ιπποκράτους, παρασκευασθέν επί τη βάσει αρχαίως συνταγής του Ιπποκράτους, θεραπεύει ριζικώς τὰ γλαυκώματα, τὰς κηλίδας, τὴν κερατίτιδα, τὴν βλεφαρίτιδα τὰς κοκκιάσεις και ἐνδοναμύνει τὸ ὀπτικὸν νεῦρον, εἶνε δὲ προληπτικὸν κατὰ πάσης ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν. Προλαμβάνει ἀσφαλῶς τὴν πρόσodon πάσης ὀφθαλμικῆς νόσου, ἀμέσως θεραπεύων αὐτήν, συνεπεῖχ δὲ τούτου καθίσταται ἀναπόφευκτος σύντροφος πάσης οἰκογενείας.

Εἶνε ἡ μόνη σκευασία ἡ ἀνακαλυφθεῖσα μέχρι τοῦδε και θεραπεύουσα ἀνευ ἐγχειρήσεως πᾶσαν ὀφθαλμικὴν νόσον.

Χιλιάδες δὲ ἀνθρώπων ἐν τε τῇ Ἑλλάδι και Τουρκίᾳ λάθησαν ὑπὸ τοῦ ΚΟΛΛΥΡΙΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ, μέγας δὲ ἀριθμὸς πιστοποιητικῶν και μαρτυριῶν παρασχεθέντων ὑπὸ τῶν θεραπευθέντων ὑπάρχουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ.

Εὐρίσκονται εἰς τὰ φαρμακεία ἀδελφῶν Μαργαροῦ και Παν. Ἀλεξίου οἴκῳ Ἀθηνᾶς.

Ἐκάστη φιάλη τιμᾶται Δρ. 2.

**ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΒΟΛΗ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ
ΕΝ ΚΑΪΡΩΙ**

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΖΑΓΑΖΙΚΩ

Τὰ σιγαρέτα ταῦτα φημίζονται διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ποιότητα και κατασκευὴν.

Ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν και ἐξωτερικόν. Ἀκρίβεια και τελειότης. Δοκιμάσατε.

**ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΗ**

Προμηθευτοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ.

Ἐν Καίρῳ. Ὁδὸς Μανσοῦρ Πασσᾶ.

Κατασκευάζει πικνὸς εἶδους και ἀρίστης ποιότητος ὑποδήματα μετὰ μοναδικῆς τέχνης και στερεότητος, ἀμιλλώμενα πρὸς τὰ καλεῖται εὐρωπαϊκᾶ. Δοκιμάσατε να πεισθῆτε.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Γιώνης Καραλήσης, ἔμπορος διαφόρων ρωσσικῶν και ξένων οἴνων και πνευματωδῶν ποτῶν, ἐν Ὁδησσῷ, φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πολυαριθμοῦ πελατείας του, ὅτι καταγινόμενος εἰς τὴν διάδοσιν ἐκλεκτῶν και ἀμέμπτων προῖόντων, πρωτίστως δὲ Ἑλληνικῶν, οἶον διαφόρων οἴνων και τῶν ἐξαιρέτων Κονιάκ τοῦ κ. Ἄνδρ. Καμπᾶ, ἐπλούτισεν ἐσχάτως τὸ κατὰ-

στημά του διὰ τῆς προσθήκης και τῶν Ἐλαίων τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐλαιουργείου τῶν κκ. Δαμαλᾶ και Πλατῆ, ἄτινα διὰ τῆς εὐαρέστου και ἀρωματώδους γεύσεώς των, τῆς γνησιότητος και διαχυεῖας των, δὲν λείπουσιν ἀπὸ τὰς καλεϊτέρας τραπέζας, ἀντικαθιστῶντα τελείως πάντα τὰ εὐρωπαϊκᾶ.

**ΜΕΓΑ
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ
Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ**

κομμωτοῦ και προμηθευτοῦ τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ Κεδίβου και τῆς Α. Ὑψηλότητος τοῦ Δουκὸς τοῦ Κονῶ.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Μεχμέτ Ἀλή—Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου.

Εἶνε τὸ μεγαλειότερον και ἀξιοπρεπέστερον κομμωτήριον. Ἀκρίβεια, καθαρὸτης και εὐπρέπεια ἀμεμπτος. Κεῖται εἰς τὴν κεντρικωτέρῳ θέσιν τῆς πόλεως και ἔχει τὴν μεγαλειότεραν πελατείαν.

**ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ
ΕΤΕΡΟΥΘΜΟΣ ΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ**

Κεφάλαιον Δρ. 2,000,000 ὄλοσχερῶς καταβεβλημένον.

Ἀθήναι—Σοφοκλείου.

Ἔργασια. Συνάλλαγμα. = Ἐπιταγαί ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. = Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί. = Εἰσπραξίαι. = Δάνεια. = Προεξοφλήσεις. = Καταθέσεις εἰς χρυσὸν και δραχμάς. = Ταμειυτήριον. = Φύλαξις τίτλων. = Ἀγοραπωλησίαι χρεωγράφων. = Χρηματιστικαὶ ἐντολαί. = Τμημα ἔμπορικόν. Προμῆθειαι ἐμπορευμάτων. = Ἀντιπροσωπεῖαι οἴκων. = Πληροφορίαι ἐμπορικαί.

**ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
ΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἐν Τάντα (Αἰγύπτου).

Κεῖται εἰς κεντρικωτάτην και εὐάερον θέσιν. Τάξις και καθαρὸτης ἀμεμπτος. Τιμαὶ συγκαταβατικαί. Ἐναντι τοῦ ξενοδοχείου ὑπάρχει και ἐστιατόριον τοῦ ἰδίου με ἐκτακτον μαγειρικὴν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ Κυρία Σοφία Οἰκονομίδου παρακαλεῖ θερμῶς τοὺς ἐπιθυμοῦντας να ἐγγραφῶσι συνδρομηταί των ἐκδοθησομένων ποιήσεων αὐτῆς σοὶ Πάχμοι» ὅπως ἐπιστρέψωσι ταχέως τὰς ἀγγελίας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ «ΦΥΣΕΩΣ»

75. Αίνιγμα

Ἐὰν βάλῃς ἓνα γράμμα
πρὸ ἑνὸς συνδέσμου, λύτα,
πρὸς μεγάλην σ' ἀπορίαν
θά σοὶ δώσουσιν ἐν τῷ ἔμῃ
μίαν αὐτοκρατορίαν.

76. Γρῆφος

Οἷη ἀπονη Α εἶνε Ι χεῖρ Α

77. Γρῆφος

Ο νουυ Σὺς εἶνε Ι τήν λη, λη, λη, λη, Ν

78. Φύοδην μίγδην

Γελε — λαγοι — ρακτιτε — λαλοπ

Κ.

ΛΥΣΕΙΣ 20ου ΤΕΥΧΟΥΣ

66. Π—Ἄρης.—67. Θέμις—τι κλεις.—68. Ὁ ἵππος εἶνε εὐγενής.—69. Μακρὰ γλώσσα, κοντὸ χέρι.

ΛΥΤΑΙ. Δ. Γεωργιάδης ἐξ Ἀθηῶν 3, Ε. Ἀποστόλης ἐκ Σύρου 4. Γαλανὴ Ἑλληνίς ἐξ Ἀθηῶν 3, Δις Ε. Δράκου ἐκ Πειραιῶς 1, Σπύρος Βάκας ἐξ Ἀθηῶν 1.

Κ.Μ. Κων/πολιτ. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐστάλη ὑμῖν ταχυδρομικῶς.—Γ.Ν.Μ. Βάλων. Ἐπιταγὴ ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν πολὺ.—Α.Α.Κων/πολιτ. Ἐχει καλῶς διεγράφη.—Δ.Ν. Βάλων. Ἐπιστολὴ καὶ συνδρομὴ ἐλήφθη Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.—Γ.Π.Καβάλλων. Ἐχει καλῶς. λάθος διωρθώθη καὶ σὰς ἐστάλη ἑτέρα ἀπόδειξις.—Γ.Π. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη Ἀποστέλλομεν καὶ ἑτέρας προσεχῶς γυναικείας καρτίτσας.—Α.Α. Chicago. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀναμένομεν ὡς γράψετε προσεχῶς ἐκκαθάρισιν.—Α.Χ.Κων/πολιτ. Σῆς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς ἐν ἐκτάσει.—Α.Μ.Μερσίαν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἀπηντήσαμεν ἀμέσως καὶ ἀπεστείλαμεν φύλλα.—Κ.Κ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Γραμματόσημα ἱποστέλλομεν προσεχῶς.—Κ.Γ. Ἀλεξάνδρειαν. Δελτῆριον ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν—Κ.Α.Κάτρον. Σῆς εὐχαριστοῦμεν διὰ περιποιήσεις σας καὶ σὰς ἐνθυμούμεθα πολὺ. Ἐλπίζομεν δὲ ταχέως συναντηθῶμεν.—Σ.Κ.Μανσόβραν. Γραμματόσημα ἐστάλησαν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς. Ἐλπίζομεν ἐλάβατε.—Α.Α. Ἰσραηλίαν. Ἐλυπήθημεν ὅπου δὲν ἤλθατε Ἀλεξάνδρειαν, διατί; Ἀναμένομεν εἰδήσεις σας.—Γ.Ι. Βένχαν. Ἀναμένομεν ἐπιστολὴν μετ' ἐμβάσματος.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΛΑΣ Διευθυντής.

Ἐξοχον ξενοδοχεῖον, εὐρύχωρον, ἄνετον, καθαρόν, ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέραν, μετὰ λαμπροῦ ἐστιατορίου, μαγειρικῆς ἐκτάκτου. Περιποιήσεις καὶ καθαριότης μοναδική.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ "Η ΠΡΟΔΟΣ,,
B. ΒΑΚΑΛΗ

Ἐν Καίρω, ὁδὸς Ὁσέλι, ἀρ. 5.

Κατασκευάζονται διάφορα ἡδύποτα καὶ οἰνοπνεύματα ἐξ ἀπιστάξεως ἀρωματικῶν φυτῶν μὴ ἀναμειγμένων μετ' ἄλλων τεχνητῶν ἀερίων καὶ οὐσιῶν, ἀλλὰ μόνον δι' ἄγνων φυσικῶν προϊόντων. Ἐκτελεῖται πιστῶς πᾶσα πρραγγελία. Τιμαὶ μέτριαι.

ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η "ΜΠΙΡΖΑ,,
Σ. ΣΠΟΡΔΙΛΗ

Ἐν Ὀδῷ Πουσκινσκιάγια καὶ
Πολυτεσέσκια ἐν Ὀδησσῷ
ἀριθ. 14.

Κεῖται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ παρὰ τῶν λιμένα. Πάνθειον τῶν θεάτρων καὶ τῶν βουλευδάρτων. Τηλέφωνον καὶ φωτισμὸς ἀρίστος. Καθαριότης, τάξις καὶ ἀκρίβεια ἀμεμπτος.

ΥΠΟΛΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Δ. Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΟΥ
ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐν Ὀδησσῷ, ὁδὸς Αἰκατερίνης ἀρ. 5.
Κατασκευάζονται παντὸς εἶδους ὑπολήματα τοῦ τελευταίου σιρμού. Δέρματα πρώτης ποιότητος καὶ ἐργασία μοναδική καὶ στερεωτάτη.